

Agrologit

Agrologien Liitto Ry:n jäsenlehti

Numero 3/2008

Agrologit

100 VUOTTA AGROLOGIKOULUTUSTA
Agrologien kesäpäivät 2008 Mustialassa

HAMK
HÄMEEN AMMATTIKORKEAKOULU

AGROLOGIEN LIITTO RY

Puheenjohtaja:

Kehityspäällikkö Heikki Kannainen,
Pietarinrinne 6 E, 01800 Klaukkala
puh. 0400 282 586

Varapuheenjohtaja:

Ville Paulaniemi,
Korpulantie 131, 34150 Kyrölahti
puh. 020 630 0654

Toiminnanjohtaja:

Esko Lappalainen,
esko.lappalainen@agrologit.fi
(09) 6126 5557, 040 546 6164
– Liiton yleiset asiat
– Koy Ylläs-Agrola

Järjestöagrologi:

Hannele Liimatta
hannele.liimatta@agrologit.fi
(09) 6126 5556, 040 482 8098
– Agrologit-lehti
– Agrologien Säätiön palvelut
– jäsenpalvelut
– yhteydet oppilaitoksiin

Liiton toimisto:

Hietalahdenkatu 8 A, 00180 Helsinki
puh. (09) 6126 5556, 6126 5557
faksi (09) 6126 5530
internet: <http://www.agrologit.fi>
agrologien.liitto@agrologit.fi

Julkaisut:

Agrologit, 4 kertaa vuodessa
ilmestyvä järjestölehti.
Käytännön Maamies, 15 kertaa vuodessa
ilmestyvä maatalouden ammattilehti.

MAA- MERI- JA METSÄALOJEN TYÖTTÖMYYSKASSA

Kassan toimisto:

Kassanjohtaja Anja Tikka
(09) 6866 3442
PL 115, Lastenodinkatu 5 B
00181 HELSINKI
puh. (09) 6866 340
(puhelinpäivystys ma-pe 9.00-11.00)

Seuraava lehti ilmestyy: vko 51

Aineisto: 14.11.

Tässä numerossa:

3	Pääkirjoitus
4-9	Kesäpäivät juhlahumussa
10-11	Taitokilpailuissa uusia lajeja
12-14	Palkkatutkimus
15	Mansikkaisäntä Veijo Karkkonen on pitkänlinjan viljelijä
16-17	Lepomäen tilalla tuotetaan sottaamatonta mustikkaa
18	Maaseudun elinkeinot tarvitsevat tutkimus- ja ajankohtaispalveluja
18	Suomen talous viilenee, liialliseen synkkyyteen ei kuitenkaan aihetta
19	Uusia neuvoksia
20-21	Vastuullinen työura valtion- ja kuntahallinnon parissa
22-23	Kurssitapaamiset
24-25	Ajankohtaista
26-27	Henkilöuutiset
28	Kirjoja
30	Vanha isäntä
31	Jäsenyhdistykset

Tulevaisuuteen uskova agrologikoulutuksen 100-vuotisjuhla

Agrologikoulutusta juhlittiin arvokkaasti kesäkuun puolivälissä koulutuksen alkujuurilla perinteikkäässä Mustialassa. Juhlasunnuntain ohjelma aloitettiin mieleenpainuvalla seppeleenlaskulla Mustialan vapaudenpatsaalla muistaen niitä kolmeakymmentä koulun opiskelijaa, jotka vuoden 1918 synkissä tapahtumissa menettivät henkensä.

Seppeleenlaskun jälkeen vanhan opiston juhlasaliin kokoontunut runsaslukuinen agrologijoukko osallistui täysin rinnoin agrologivoimin toteutettuun juhlahjalamal palvelukseen. Harvoipa kuulee yhtä vahvaa virrenveisuuta!

Pääjuhla oli puhevoittoinen, mutta sitkeästi juhlasalin ääriään myöten täyttänyt juhlaväki jaksoi istua salin lämmössä. Maa- ja metsätalousministeri Sirkka-Liisa Anttila kiitteli agrologikuntaa monella yhteiskunnan saralla tehdystä työstä toivottaen meille jatkossakin menestystä. Agrologikoulutuksen vaikutusta yhteiskunnalliseen kehitykseen korosti myös opetusneuvos Seppo Niinivaara historiakatsauksessaan.

Juhlapäivästä jäi runsaslukuiselle osanottajajoukolle positiivinen mieli. Positiivinen ja vahvasti tulevaisuudenuskoinen henki vallitsi myös kolmipäiväisen kesäpäiväkokonaisuuden aloittaneessa Agrologi osaa-seminaarissa. Työtä palkollisena ja yrittäjänä agrologikunnalle riittää koulutuksen toisellakin vuosisadalla, kunhan pidämme laadun korkealla, oli seminaarin viesti.

Kesäpäivillä ei pelkästään muisteltu menneitä. Liiton edustajiston kokous keskusteli vilkkaasti ja tulevaisuusorientoituneesti. Liiton johtokunnan suunnittelemat toimet Liiton edustajiston aseman nostamiseksi saivat kannatusta. Näillä näkymin edustajisto tulee saamaan oman puheenjohtajan, ja edustajiston jäsenten toimikausi tulee kaksi-neljävuotiseksi. Myös johtokunnan asemaa korostettiin toivomalla johtokunnan jäseniltä parempaa kokousohallitumista. Edustajisto antoi johtokunnalle evästyksen valmistella varajäsenten valitsemisen mahdollistavaa sääntömuutosta. Jämäkkyyttä kaivattiin myös maakunnallisten jäsenyhdistysten toimintaan.

Lämmin kiitos kaikille kesäpäivien ja juhlan syntyyn vaikuttaneille. Kiitos myös juhlaan runsaslukuisesti osallistuneelle agrologijoukolle!

Aurinkoisempaa ja kuivempaa syksyä toivottaen

ESKO LAPPALAINEN

Toimituskunta
Eino Heinola
Jussi Kananen
Heikki Kanninen
Salla Lindgrén
Ville Paulaniemi
Leea Sangi
Sebastian Sohlberg
Hannu Suominen
Mari Vauhkonen

Päätoimittaja
Esko Lappalainen

Toimitussihteeri
Hannele Liimatta

Taitto
Painotalo Auranen Oy

Julkaisija
Agrologien Liitto r.y.

Hietalahdenkatu 8 A
00180 Helsinki
puh. (09) 6126 5556, 6126 5557
faksi (09) 6126 5530

Tilaushinta 20 €/vsk

Painotalo Auranen Oy, Forssa

KANNEN KUVAT: HANNELE LIIMATTA,
MENNA RANTALA JA MATTI VÄRRİ

Kesäpäivät juhlahumussa

Tämänvuotisia kesäpäiviä vietettiin pitemmän kaavan mukaan. Päivät aloitettiin jo perjantaina agrologikoulutusta pohtineella tulevaisuusseminaarilla. Lauantaina kilpailtiin ja kokoustettiin perinteiseen tapaan ja sunnuntai omistettiin agrologiopetuksen 100-vuotisjuhalle. Sunnuntain pääjuhlassa 350 juhluvierasta täytti Mustialan juhlasalin viimeistä paikkaa myöten.

Sunnuntain arvokas ohjelma aloitettiin seppeleenlaskulla Mustialan vapaudenpatsaalla. Ohjelma jatkui Mustialan vanhan opiston juhlasalissa pidetyllä juhlahumalainpalveluksella, jossa virsi soi voimakkaana kanttorina toimineen agrologi Pentti Virtaperkon johdolla; kun taas agrologi, pastori Timo Järvilahden puhutteleva saarna hiljensi kirkkoväen sanan kuuloon niin, että nuppineulan lattialle putoamisenkin olisi voinut kuulla.

100-vuotisjuhla agrologikoulutuksen syntysijoilla Mustialassa

Pääjuhlan aluksi reipas laulu täytti taas vanhan opiston juhlasalin, kun juhlaväki lauloi voimalli-

sesti Mustialan kansallislaulusta Vorssan poijjaat painokelpoisimmat säkeet agrologi-trubaduuri Seppo Soittilan harmonikkasäestyksellä.

Juhlan avaussanat esitti Hämeen ammattikorkeakoulun rehtori Veijo Hintsanen. ”Mitenkäs pitkiä ne laina-ajat ovatkaan?” vitsaili Hintsanen viitaten laina-asialla Mustialasta 100 vuotta sitten Helsinkiin siirtyneen korkeimman maatalousopetuksen perään.

Avaussanojen jälkeen agrologi Satu Salovaara esitti tuuloslaisen kirjailija, agronomi Eero Eerolan runoja. Eero Eerola toimi lyhyen aikaa Kurkijoen opiston opettajana. Hän on tehnyt runot Kurkijoen ja Mustialan opistoista sekä Hyvinkään opiston avajaisjuhlassa esitetyn Maamiesmarssin.

Pääjuhlassa juhlapuheen piti maa- ja metsätalousministeri Sirkka-Liisa Anttila, ja opetusneuvos Seppo Niinivaara käsitteli puheessaan agrologiopetuksen osuutta suomalaisessa yhteiskuntakehityksessä.

Juhlapuheensa aluksi maa- ja metsätalousministeri Sirkka-Liisa Anttila kertasi maatalousopetuksen alkuvaiheita maassamme ja jatkoi ajankohtaisilla maatalouspoliittisilla aiheilla: elintarvikkeiden riittävyydellä ja EU:n maatalouspolitiikan uudistussuunnitelmilla.

-Maatalouden ammattikoulutus alkoi Suomessa v. 1840. Tuolloin Mustialaan perustettiin kaksivuotinen maanviljelyskoulu sekä vuoden kestävä karjahoito-, meijeri- ja lampurikoulu. Kun korkein maatalousopetus siirtyi Helsingin

Mustialan kartanon puistossa sijaitseva ”Kylväjätatsa” symbolisoi 100-vuotista agrologiopetusta. Kunniavartiossa agrologi Heikki Permi ja opiskelija Madele Simonen. (kuva: Matti Värrö)

Kesäpäivien merkiksi vedettiin salkoon Agrologien Liiton lippu. (kuva: Menna Rantala)

yliopistoon vuonna 1907, oli puitteet agrologikoulutuksen aloittamiselle Mustialassa valmiina, totesi ministeri Anttila.

-Agrologikoulutuksen ytimestä löytyvät edelleen perusmaatalouden teemat, kuten maidon- ja lihan tuotanto, maatalon liiketoiminta ja ympäristönsuojelu. Monipuolisesta koulutuksesta johtuen agrologeja myös löytyy monilta eri työelämän aloilta, hallinnosta kauppaan ja neuvonnasta pankkimaailmaan. Ovatpa monet heistä löytäneet tiensä myös politiikkaan, jopa ministereiksi asti.

-Yhteistyö työelämän suuntaan sujuu ja agrologit ovat yleensä työllistyneet koulutustaan vastaaviin tehtäviin. Jokapäiväisessä työssään agrologit kohtaavat asioita, joista maa- ja metsätalousministeriö päättää. On ensiarvoisen tärkeää, että tieto käytännöstä kulkeutuu myös ministeriön suuntaan.

Elintarvikkeiden riittävyys huolettaa

-Ruuan hinta ja sen riittävyys on noussut maailmanlaajuisesti ykköskäsiheeksi. Väestökasvun, elintason nousun ja kulutustottumusten muutosten seurauksena on elintarvikkeiden kysyntä voimakkaasti lisääntynyt. Varsinkin lihan ja maidon kulutus on voimakkaassa kasvussa. Seurauksena on ollut hintojen nopea nousu. Viimesyksystä lähtien ovat elintarvikkeiden hinnat Euroopassa nousseet keskimäärin lähes 10 %. Kasvu Suomesakin on 9,5 %.

-Keskustelu EU:n piirissä huoltovarmuudesta käy nyt vilkkaana. Eikä ihme, sillä jäsenmaiden on voitava taata oman maataloustuotannon laajuus mahdollisten kriisitilanteiden varalta. Elintarvik-

keiden riittävyys on meilläkin vahvasti kansallinen asia. Suomessa on varastoituna elintarviketarkoituksiin viljaa noin 400 000 tonnia. Määrä ei edes vastaa vuoden elintarviketiljan kokonaistarvetta, joka on noin 450 000 tonnia. Siemenviljaa meillä on varastoituna 80 000 tonnia, kun vuosittain sitä kylvetään noin 270 000 tonnia. Nykyiset elintarvikkeiden huoltovarmuustasot on asetettu täysin erilaisessa tilanteessa kuin missä nyt elämme.

-EU:ssa on tänä vuonna käynnissä useita maatalouspolitiikan väliarviointeja, Suomen kannalta niistä merkittävimmät ovat tälle vuodelle ajoittuva yhteisen maatalouspolitiikan väliarviointi, eli niin sanottu ”terveystarkastus” sekä luonnonhaittakorvausjärjestelmän uudistaminen. Kansallisesti rahoitettavan pohjoisen tuen arviointi on myös käynnistynyt ja sitä koskevat neuvottelut käydään nyt syksyn kuluessa.

-CAP:n terveystarkastuksessa esitetään muutoksia vuonna 2003 hyväksytyyn järjestelmään, josta komissio esittää kolmea peruslinjaa:

- viimeiset tuotantosisidonnaiset EU-tuet irrotetaan tuotannosta mahdollisimman pian
- tuotannon määrän ja markkinoiden toiminnan säätelykeinot puretaan
- varoja siirretään maataloustuotannon tuesta maaseudun kehittämisen puolelle

-Suomalaiset kuitenkin haluavat huolehtia omasta ruokahuollosta sekä ylläpitää maaseudun asutusta, työllisyyttä ja elinvoimaa. Lähes kaikkien tuotantosisidonnaisten EU-tukien loppuminen aiheuttaisi Suomen kaltaiselle maalle ongelmia, heikentäisi ruokahuoltoa sekä murentaisi pohjaa maaseudun elinvoimaisuudelta, lausui ministeri Anttila maataloudelle valoisa tulevaisuutta ennustaneen juhlapuheensa päätteeksi.

Humoristisen osan juhlaan toi vuonna 1955 Hyvinkäältä valmistunut Veijo Piippo, joka elävästi kertoi agrologien työelämään liittyviä heryyttäviä tarinoita. Hän piti opistoa tärkeänä, sillä hänen nuoruudessaan keskikoulu oli vain harvojen ulottuvilla. - Syntymäpäitäjässäni Kiuruvedellä keskikoulua pidettiin paikallisen Säästöpankin vintillä, muisteli Veijo Piippo.

Juhlan päätössanat esitti AMK-agrologiopiskelijat ry:n ja Mustialan Toveriliiton puheenjohtaja Anna-Maria Pajukivi. Juhlan juonnosta ja musiikkiesityksistä vastasi agrologi Seppo Soitila.

Ensimmäiset Agrologi-ristit jaettiin

Juhlissa jaettiin ensimmäiset Agrologien Liiton teettämät Agrologi-ristit. Ensimmäisen ristin sai

ristin suunnitellut hämeenkyröläinen Eero Pylsy. Hän on aktiivinen kulttuurivaikuttaja Hämeenkyrössä ja hämeenkyröläisen kulttuurin puolesta toimivan Sarvipäitten Ritarikunnan suurmestari. Sillanpäläläisissä maisemissa asuvana teatteriharrastus on hänelle läheinen. Eero Pylsyn esittämät taatan joulusaarnat ovat laajalti tunnettuja.

Hän on yhdessä agrologivaimonsa Katariinan kanssa rakentanut kotipiirinsä Sikomäkeen metsäkirkon, jonka emerituspiispa Paavo Kortekangas on vihkinyt. Sinne sadat lähiseudun ihmiset aina Tampereetta myöten kokoontuvat joulukirkkoon avoimen taivaan alle.

Toisella agrologi-ristillä palkittu suunnitteluagrologi Matti Siurola suoritti HTM-tutkimuksen ensimmäisten joukossa vuonna 1961 ja toimi HTM-tilintarkastajana lain salliman enimmäisajan vuoteen 2005 saakka. Hän on ilmeisesti pitkäaikaisimman HTM-tilintarkastajan uran tehnyt henkilö maassamme.

Suunnitteluagrologi Matti Siurolan tilintarkastajan uran pituus Agrologien Liitossa etsii vertaistaan. Hän aloitti liiton tilintarkastajana vuonna 1978 ja hänen varsinainen tilintarkastajan uransa päättyi tänä keväänä. Agrologien Säätiössä Matti Siurola toimi tilintarkastajana vuosien 1978 ja 2005 välisen ajan. Agrologien Työttömyyskassan tilintarkastajana hän toimi 1979–1996, sen jälkeen Perusalojen toimihenkilöiden/ Luonnonvara-alan työttömyyskassan tilintarkastajana 1997–2005. Kiinteistö Oy Ylläs-Agrolan tilintarkastajana hän on toiminut yhtiön perustamisesta, vuodesta 1992, lähtien.

Näiden lisäksi Matti Siurola on toiminut tilintarkastajana kymmenissä, ellei sadoissa, eri yhteisöissä: valtakunnallisissa liitoissa, paikallispankeissa, säätiöissä, taloyhtiöissä jne. Tämän lisäksi hän on ollut Tampereen kaupungin tilintarkastajana kaksi valtuustokautta ja on kolmatta kautta Tampereen kaupungin tarkastuslautakunnan jäsenenä.

Kolmannella agrologi-ristillä palkitun laukaalaisen agrologi Matti Jalkasen ura Agrologien valtakunnallisen taitokilpailun osanottajana on ennätyskellisen pitkä. Hän osallistui vuodesta 1955 järjestettyyn kilpailuun ensimmäisen kerran valmistumisvuotenaan vuonna 1957. Tämänkesäinen kilpailu oli Matti Jalkaselle järjestyksessään 50. Kilpailuputki on katkennut ainoastaan kerran - hyvän ystävän hautajaisiin osallistumisen vuoksi.

100-vuotisjuhlan juonsi agrologi Seppo Soitila. (kuva: Hannele Liimatta)

Agrologiopetuksen 100-vuotisjuhlassa puhui maa- ja metsätalousministeri Sirkka-Liisa Anttila. (kuva: Hannele Liimatta)

”Vanha veli” Veijo Piippo muisteli agrologien työelämän hauskoja tapahtumia. (kuva: Hannele Liimatta)

**Päätössanat
esitti agrologi-
opiskelija
Anna-Maria
Pajukivi.
(kuva: Hanne-
le Liimatta)**

**Juhlassa luovutettiin
kolmelle ansioituneelle
agrologille Agrologi-risti.
Järjestön korkeimman
tunnuksen saivat Eero
Pylsy, Matti Siurola ja
Matti Jalkanen. (kuva:
Hannele Liimatta)**

**Lausunta-
taitelija,
agrologi Satu
Salovaara
esitti Eero Ee-
rolan runoja.
(kuva: Hanne-
le Liimatta)**

**Agrologikoulutuksen 100-
vuotisjuhlassa oli tiivis
tunnelma, kun juhlasaliin
kokoontui yli 300 juhli-
jaa. (kuva: Matti Värr)**

Vapaussodan uhreja muistettiin

Kesäpäiville Mustialaan kokoontuneet agrologit osoittivat kunnioitustaan niille 28 maatalousopiston opiskelijalle, jotka joutuivat kohtaamaan väkivaltaisen kuoleman punaisten järjestämässä kahdessa teloituksessa vapaussodan aikaan vuonna 1918. Heidän lisäksi saman kohtalon kokiivat myös viisi Mustialan karjako-opiskelijaa. Nyt teloituksista on kulunut jo 90 vuotta.

Viisi vuotta surmatöiden jälkeen Mustialan kartanon puistoon pystytettiin muistomerkki

kunnioituksen ja kiitollisuuden osoitukseksi siitä, mitä henkensä menettäneet uhrin joutuivat kukin osaltaan kantamaan vapaan ja riippumattoman isänmaamme puolesta. Vapaudenpatsaan jalustaan on kaiverrettu jokaisen tuolloin kuolleen, vasta kaksikymmenvuotiaan uhrin nimet.

Muistomerkillä järjestetyssä sunnuntaiamun tilaisuudessa puhunut Agrologien Liiton entinen puheenjohtaja Markku Vuorensola totesi vapaudenpatsaan nimen ”Nuorukaisen uhri isänmaalle”

-kuvaavan sattuvasti niitä traagisia tapahtumia, joiden kohteeksi Mustialan opiskelijat vuoden 1918 vapaussodan aikana joutuivat.

- Mustialassa oli pyritty koko kansalais- ja vapaussodan ajan ylläpitämään säännöllistä opetusta ja elämään normaalia oppilaitoksen elämää. Vaikka koulun perinteiden mukaisesti ei politiikkaan aktiivisesti osallistuttu, oltiin pian pakon edessä myös koululla puolensa valitsemaan, isänmaa ja vapaus kun velvoittivat, Vuorensola sanoi. - Sekä oppilaitoksen että sen oppilaiden valinta tunnettiin myös punaisten keskuudessa.

Taistelujen puhjettua osa oppilaista lähti pyrkimään kotikonttujaan puolustamaan ja osa jäi Mustialaan. Kotiin lähteneistä oppilaista 11 kohtasi elämänsä päätepisteen jo kotimatalla. Mustialaan jääneet vangittiin ja heistä 17 julmasti teloitettiin rautatievaunussa Toijalan ja Hämeenlinnan välillä, punaisten toimeenpanemassa ”teurastuksessa”.

- Mustiala ei sinänsä ollut taistelutanner, mutta raskaasti se oppilaitosta kuitenkin kosketi. Laillinen valta, vapaus ja yhteiskuntajärjestys olivat olleet suuressa vaarassa, Markku Vuorensola totesi. -Maahenki ja usko tulevaisuuteen rakennettiin pian uudelleen ja oltiin taas valmiit yhteistyöhön suomalaisen yhteiskunnan puolesta sen kaikilla eri tasoilla.

**Koulutuspäällikkö Markku Vuorensolan
puhe oli nykyagrologeja koskettava. (kuva:
Matti Värr)**

**Vapaudenpatsaalla järjestetyn seppelilaisuuden jälkeen lähti seppelipartio Tam-
melan sankarihaudalle, Hakkapeliitta-pat-
saalle ja oppilaitoksen rehtorien haudoille.
(kuva: Matti Värr)**

Jumalanpalvelus

Vanhan opiston juhlasalissa pidetyssä jumalanpalveluksessa saarnasi pastori, agrologi, MMM Timo Järvilahti. Saarnan aiheen hän haki Johanneksen evankeliumin 15. luvusta, jossa ihmisen suhdetta Jumalaan verrataan viinipuuhun ja sen oksiin. Jumala on viinipuun oksa. Ilman Jumalaa ihmiset eivät ole mitään. Ilman Jumalaa ei ihminen saa mitään aikaan. Siksi ihmisen on pysyttävä Jumalassa.

- Surukseni huomaan, ettei meistä jokainen ole matkalla taivaaseen. Suhteemme Jumalaan ei ole kunnossa. Valitettavasti monet meistäkin ovat luoneet suhteensa vain maalliseksi. Mutta ihmis-suhteetkin ovat muodostuneet vain pelkiksi hyöty-suhteiksi. Yhteys Jumalaan on katkennut, Timo Järvilahti sanoi.

Päivän lukukappaleet lukivat johtokunnan jäsen Leea Sangi ja toiminnanjohtaja Esko Lappalainen. Kanttorina jumalanpalveluksessa toimi agrologi, director cantus Pentti Virtaperko.

Jumalanpalveluksessa saarnannut pastori, agrologi Timo Järvilahti toimii työssään turistipappina vuoroin Mallorcan ja Kanariansaarten turistikohteissa. (kuva: Matti Värrö)

Agrologi osaa -seminaari

Perjantai-iltapäivänä Hämeen ammattikorkeakoulun Mustialan yksikön auditoriossa pidetyssä Agrologit osaa -seminaarissa kuultiin ja keskusteltiin mm. ammattikorkeakoulujen rakenneuudoksesta, agrologien riittävydestä työelämän tarpeisiin, ammattikorkeakoulun työelämäyhteistyön kehittämisestä, työnantajaorganisaatioiden toiveista agrologikoulutukselle sekä agrologien työllistymisen tulevaisuuden näkymistä.

Alustajina toimivat Veli-Matti Tolppi ARENE ry:stä, toiminnanjohtaja Esko Lappalainen Agrologien Liitosta, Hämeen Ammattikorkeakoulun Mustialan yksikön johtaja Ari Mikkola, hallintojohtaja Juha Seppälä ProAgria Maaseutokeskusten Liitosta, myyntipäällikkö Jaakko Perttula K-Maatalous Korpisaari Oy:stä, rahoituspäällikkö Ilkka Rukko Forssan Seudun Osuuspankista, osastopäällikkö Kari Kivikko Hämeen TE-keskuksesta ja yrittäjä Janne Tolvi Kolatun vuohijuustolasta.

Puheenvuoroista kävi ilmi tyytyväisyys agrologikoulutuksen tasoon, joskin alueellisia eroja vastavalmistuneiden AMK-agrologien osaamisessa oli nähtävissä johtuen mm. opiskelijoiden henkilökohtaisista valmiuksista ja kiinnostuksen kohteista. Agrologien työllistymisnäkyvät näyttävät hyvälle jatkossakin, ja agrologeja tarvitaan

erityisesti ProAgrian, TE-keskuksen ja maatalouskaupan palvelukseen. Yhä useampi agrologi työllistyy yrittäjänä, ja agrologikoulutuksen koettiin antavan hyvän pohjan myös maatalo- tai muun yritystoiminnan käynnistämiseen.

- Agrologit ovat olleet neuvontajärjestön asiantuntemuksen runkona jo vuosikymmeniä, esimerkiksi v. 2005 neuvontajärjestöissä työskenteli 350 agrologia. Tällä hetkellä agrologi (AMK)-tutkintoa voidaan pitää uuden neuvojan perustutkintona, hallintojohtaja Juha Seppälä ProAgria Maaseutokeskusten Liitosta kertoi puheenvuorossaan. - ProAgriassa pidetään tärkeänä osaamisen, eli ns. hiljaisen tiedon, siirtämistä nuoremmille neuvojille. Nuorten agrologien vahvuuksia ovat mm. hyvät tiedonhakuvalmiudet, valveutisuus ja tietokoneiden käytön hyvä hallinta, mutta valitettavasti perusosaaminen esim. viljelystä tai taloudesta voi olla puutteellista. Myöskään työntekijöiden valmius työpaikan perässä muuttamiseen ei ole riittävää, mikä voi aiheuttaa alueellisia vaikeuksia työpaikkojen täyttämässä.

K-Maatalous Korpisaari Oy:n myyntipäällikkö Jaakko Perttulan mukaan maatalouskauppa tarvitsee uusia osaajia. Uudet agrologit löytävät maatalouskaupan alalle erinomaisesti harjoittelun tai mestarimyyjäkoulutuksen kautta.

- Maatalouskauppoihin tarvitaan lisää työvoimaa vanhemman työväen siirtyessä eläkkeelle, Jaakko Perttula toteaa. - Agrologi onkin ehdoton ykkösvaihtoehto maatalousmyyjäksi, sillä koulutus antaa vahvan näkemyksen maatalousyrittäjyydestä ja valmiuksia toimia myyjänä. Maatalouskaupan pariin työllistyminen vaatii vahvaa kiinnostusta alaa kohtaan niiltä, joilla ei maatilataustaa ole, mutta kaupunkilaistaustaisistakin on nähty kehittyvän erinomaisia myyjiä.

Osastopäällikkö Kari Kivikko Hämeen TE-keskuksesta kertoi valvontatehtävien ja tukipäästösten työllistävän agrologeja varsinkin kesäaikaan. - Hämeen TE-keskuksen 45 työntekijästä 27:lla on agrologin koulutus, Kivikko kertoo. Hänen mukaansa TE-keskuksissa ollaan tyytyväisiä agrologiopetuksen tasoon, sillä uusille valvoijille annetaan aina tukikoulutusta työsuhteen alussa.

- Moni opiskelija onkin kesän jälkeen ihmetellyt, miksi tukiasioita ei opeteta kouluissa enemmän, Kivikko lisää.

Työelämätahojen puheenvuoroja täydensi erinomaisesti Hämeen Ammattikorkeakoulun Mustialan yksikön johtaja Ari Mikkolan kuvaus siitä, miten ammattikorkeakoulujen työelämäyhteyksiä parannetaan koko ajan. Yhteistyön tavoitteena on opetussuunnitelmien kehittäminen

vastaamaan työelämän tarpeita paremmin, hyvien harjoittelupaikkojen löytäminen opiskelijoille ja opiskelijoiden työllistymisen edistäminen. Myös oppinnäytetyöt tehdään tilaustöinä suoraan työelämän tarpeisiin. Asian kääntöpuolena on huomattava,

että opiskelijoiden työllistyminen tai yrittäjäksi ryhtyminen jo opiskeluaikana viivästyttää valmistumista, joten opintosuunnitelmat tulee jatkossa laatia siten, että työssä käyminen tai yrittäjäksi ryhtyminen on paremmin mahdollista.

Agrologikoulutuksen aloituksesta tulee tänä vuonna kuluneeksi 100 vuotta. Ensimmäiset opiskelijat agrologikoulutukseen kirjautuivat Mustialassa v. 1908. Sitä ennen oli Mustialassa koulutettu agronomeja, mutta koulutuksen siirtyminen Helsinkiin mahdollisti opistotasoisien maatalouskoulutuksen aloittamisen Mustialassa. Opistotasoinen maatalouskoulutus tähtäsi maatalousneuvojakoulutukseen. Teoreettisen maatalousopetuksen rinnalla haluttiin oppilaille jakaa myös käytännön viljelyyn liittyvää tietoa, ja harjaannuttaa sen osaamisen taitoa. Maataloustuotannon peruskäsitteiden ja vilje-

lytekniikan tuntemus olivat vielä tuolloin viljelijäväestön keskuudessa kehittymättömiä. Maataloustuotannon nostaminen elintarvikeomavaraisuutta edustavalle tasolle tarvitsi satapäistä neuvokuntaa, mutta myös maataloushallinto, tuotteiden jalostus, markkinointi ja maatalouskauppa tarvitsivat laajaa asiantuntijajoukkoa.

Mustialasta alkaneen agrologikoulutuksen lisäksi maatalousopistot perustettiin Kurkijoelle vuonna 1910 ja Hyvinkäälle 1930 sekä ruotsinkielinen opisto 1916 Turkuun. 1980-luvulle tultaessa opistoja perustettiin lisää, nyt Muhokselle (Koivikko) 1979, Ilmajo-

elle 1980, Peltosalmelle 1985, Kiteelle 1986, Saarijärvelle (Tarvaala) 1988 ja Rovaniemelle 1989. Agrologikoulutuksen aloituspaikkojen määrä osoittautui pian työmarkkinoilla ylimitalliseksi, ja varsinkin uusille agrologeille työllistyminen oli vaikeaa.

2000-luvun alkaessa koko ammattikoulutusverkosto joutui perusteellisen uudistuksen kohteeksi, jossa eri alojen ammattioppilaitoksista muodostettiin suuria alueellisia koulutuskeskuksia. Tässä yhteydessä myös agrologikoulutuksen koulutuspaikkakunnat ja aloituspaikkojen määrät joutuivat tarkastelun kohteeksi.

Kokouskuulumiset

Edustajistolla keskusteleva kokous

Edustajiston kokouksen avannut puheenjohtaja Heikki Kanniainen totesi, että tämän vuoden tärkein tapahtuma on agrologiopetuksen 100-vuotisjuhla. Hän kuvasi kesäpäivien aluksi pidettyä Agrologi osaa-seminaaria onnistuneeksi, jossa selkeni korkeakoulu-uudistuksen rakenne sekä siitä agrologikoulutukselle mahdollisesti koituvat muutokset.

Heikki Kanniainen totesi, että edellisessä toimintavuodessa ei ollut mitään mullistavaa. Tulevaisuudessa meitä odottaa johtokunnan valmistelema sääntömuutos, joka tulee päätettäväksi vuoden kuluttua. Silloin myös kesäpäivien luonne muuttuu ja taitomestaruuskilpailujen tulevaisuuskin tulee pohdittavaksi, totesi puheenjohtaja Kanniainen.

Toiminnanjohtaja Esko Lappalainen esitteli Liiton toimintasuunnitelmaehdotuksen vuodelle 2009. Hän kertoi, että johtokunta valmistele ensi vuoden edustajiston kokoukseen esityksen liiton sääntöjen muuttamiseksi. Suunnitteilla on puheenjohtajan valitseminen edustajistolle, edustajiston jäsenten toimikauden pidentäminen 2-4 vuoteen ja edustajiston kokouksen pitoajan muuttaminen syksyyn. Näillä toimilla pyritään edustajiston arvon kohottamiseen. Kokouksen pitoajan muuttuminen syksyyn muuttaisi myös kesäpäivien perinteistä ohjelmaa. Jatkossa kesäpäivien yhtey-

dessä aiotaan järjestetään kaikille jäsenille avoin neuvoa-antava kokous.

Unto Tasanko totesi, että johtokunnan suunnitelmat edustajiston aseman jämäköittämisestä ovat tervetulleita. Kesätapahtuman tulevaksi muodoksi hän esitti kilpailu- ja retkeilypäivää. Hän toivoi myös yhdistystason jämäköityvän. Yhdistysten ongelmaksi hän näki vetäjien puutteen. Tasangon mielestä yhdistyksille täytyisi asettaa velvoitteita.

Hyvinkään opiston toiminnan loppuessa tulisi Unto Tasangon mielestä tehdä historia ja matrikkeli kyseisen koulun käyneistä.

Kokous keskusteli vilkkaasti kokousjulkilausuman antamisesta, mutta tällä kertaa julkilausuman antamisesta luovuttiin. Tulevien kokousten asialistalle toivottiin lisättävän julkilausuman antaminen.

Jäsenmaksuihin korotus

Kokouksessa hyväksyttiin ensi vuoden jäsenmaksuihin noin 10 % inflaatiokorotus. Koulukuntajäsenen uusi jäsenmaksu on 65 euroa (josta palautus jäsenyhdistykselle 12,20 euroa), pariskuntajäsenmaksu 48,50 euroa (9,40 euroa) ja opiskelijajäsenmaksu 20 euroa. Laajennetussa koulukuntajäsenyydessä vuosimaksuun lisätään 73 euron maksu lisäpalveluista.

Puolitettu jäsenmaksu peritään v. 2008 valmistuneilta. Yliopistossa tai korkeakoulussa pää-

Agrologien Liiton puheenjohtaja Heikki Kanniainen avasi edustajiston kokouksen. (kuva: Matti Värri)

toimisesti opiskelevat ja yli puoli vuotta toimintavuodesta työttöminä, kokoaikaisella eläkkeellä, varusmiespalveluksessa, äitiyslomalla tai hoitopaalla olevat voivat hakea johtokunnalta puolitetun jäsenmaksua. Puolitus myönnetään ainoastaan täydestä jäsenmaksusta ja alennusta voi saada vain yhdellä perusteella. Myös toimintavuoden jälkimmäisellä puoliskolla liittyneiltä peritään puolitettu jäsenmaksu.

Yliopistossa tai korkeakoulussa ylemmän loppututkinnon suorittaneet pääsevät hakemuksesta ainajäseniksi 65 euron maksulla.

Jäsenmaksukorotuksesta huolimatta vuoden 2009 talousarvio on tiukkalinjainen, sillä ylimääräisiä tuloja ei odoteta saatavan ja toisaalta kustannusten kohoaminen tuntuu jatkuvan vauhdikkaana.

Heikki Kannianen jatkaa

Puheenjohtajavaalissa nykyisellä puheenjohtajalla ei ollut vastaehdokkaita. Nurmijärveläinen kehityspäällikkö Heikki Kannianen valittiin yksimielisesti Liiton puheenjohtajaksi vuodeksi 2009.

Johtokunnassa Etelä-Suomen aluetta edustavalla yritysneuvoja Eino Heinolalla tulee Liiton sääntöjen määrittämä johtokunnanjäsenyyden maksimiaika täyteen kuluvan vuoden lopussa. Uudeksi Etelä-Suomen alueen edustaksi johtokuntaan valittiin Uudenmaan Agrologit ry:n puheenjohtaja karkkilalainen korvausasiantuntija Liisa Parikka.

Erovuorossa olleet Keski-Suomen alueen edustaja Jussi Kananen Viitasaarelta, Lounais-Suomen alueen edustaja Hannu Suominen Loimaalta ja Agrologernas Föreningenin alueen edustaja Sebastian Sohlberg Siuntioista valittiin uudelleen kaudeksi 2009–2010.

Edustajiston kokous keskusteli kipeästi johtokunnan jäsenten kokouksiin osallistumisaktiivisuudesta. Sääntömuutostoimikunnalle annettiin tehtäväksi valmistella varajäsenkäytäntö osallistumisaktiivisuuden nostamiseksi.

Tilintarkastajien ei tehty muutosta. Varsinaisina tilintarkastajina jatkavat spv-asiantuntija Unto Kangas Ilmajoelta ja yrittäjä Hannu Roppo Hämeenkoskelta, varalla suunnitteluagrologi Matti Siurola Tampereelta ja panimoagrologi Jouni Savolainen Somerolta. Unto Kangas valittiin myös Agrologien Säätiön tilintarkastajaksi. Muiksi Säätiön tilintarkastajiksi valittiin KHT Asko Vuorenalusta Helsingistä, varalla taloudenhoitaja HTM Hannu Järvimäki Kiukaisista ja kehityspäällikkö Antero Parkkonen Lappeenrannasta.

Agrologien Säätiön hallituksesta olivat erovuorossa maatalousyrittäjä Ville Paulaniemi Ylö-

Kokouksen puheenjohtajan toimi Lounais-Hämeen Agrologien puheenjohtaja Asko Nuikka ja sihteerinä Liiton toiminnanjohtaja Esko Lappalainen. (kuva: Matti Värrö)

järveltä ja maatalousyrittäjä Leea Sangi Limingasta. Säätiön hallituksen jäseniksi erovuoroisten paikoille valittiin Liisa Parikka Karkkilasta ja Jussi Kananen Viitasaarelta.

Toimihenkilöagrologien puheenjohtaja vaihtui

Toimihenkilöagrologit ry:n puheenjohtaja Päivi Meronen halusi vetovastuusta sivuun. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin ristiinalainen suunnitteluagrologi Mikko Penttinen.

Vuoden 2009 jäsenmaksuksi päätettiin 1,05 % ennakonpidätyksen alaisesta palkasta. Jäsenmaksua itse maksavilta peritään 90 euroa ja eläkeläisten eläkeläispalvelumaksuksi vahvistettiin 35 euroa. Hallituksen puheenjohtajalle päätettiin maksaa vuosipalkkiona 900 euroa. Hallituksen jäsenille maksetaan matka- ja päiväraha valtion matkustussäännön mukaisesti ja tilintarkastajille maksetaan palkkio laskun mukaan.

Hallituksen erovuorossa olivat Antti Valta (vara Vuokko Mähönen) ja Mikko Penttinen (Kai Paltamaa).

Mikko Penttisen tultua puheenjohtajaksi nousi Kai Paltamaa varamiehen paikalta varsinaiseksi jäseneksi. Hänen varajäsenekseen valittiin Päivi Meronen. Antti Valta ja hänen varaedustajansa Vuokko Mähönen saivat jatkoestin kaudeksi 2009–11. Jukka Marttilan jäljellä olevaksi toi-

mikaudeksi vuoden 2009 loppuun valittiin Erkki Laide, varaedustajanaan Marjo Latva-Kyyny.

Nykyiset tilintarkastajat Antero Parkkonen ja Esa Partanen, varalla Tuomo Paakkari ja Erkki Hatavara jatkavat tehtävässään.

Vapaaehtoinen vesimaksu käyttöön Ylläs-Agrolassa

Kiinteistö Oy Ylläs-Agrolan yhtiökokouksessa päätettiin jatkaa pääosin entiseen malliin. Uutuutena on tänä vuonna käyttöön otettava vapaaehtoinen vesimaksu. Vapaaehtoisen vesimaksun tasoksi yhtiökokous päätti suosittaa 5–10 euroa/käytetty viikko.

Vuoden 2008 hoitovastikkeiksi päätettiin kolmiportaisesti seuraavasti:

Viikot 1-18 ja 44-52	100 euroa/vko
Viikot 19-27	50 euroa/vko
Viikot 28-43	75 euroa/vko

Hallituksen kokoonpanoon ei tehty muutoksia. Hallituksen jäseniksi valittiin toiminnanjohtaja Esko Lappalainen, kauppias Juha Linna, toimitusjohtaja Markku Lääkkölä, neuvonta-agrologi Antti Pönkkö ja maanviljelijä Kullervo Sippola. Tilintarkastajina jatkavat suunnitteluagrologi Matti Siurola ja spv-asiantuntija Unto Kangas.

Taitokilpailuissa uusia lajeja

Mustialan koulutilan lehmät toimivat kisan "mannekiineina", kun kilpailijat yrittivät tunnistaa kaikki laitumella olevat rodut. (kuva: Hannele Liimatta)

Juha Venäläiseltä traktori-peräkäräry-yhdistelmän peruuttaminen rastilla sujui kuin vanhalta tekijältä. (kuva: Hannele Liimatta)

Taitomestaruuskilpailun voiton vei Liisa Parikka Uudenmaan Agrologeista. (kuva: Matti Värrö)

Lauantaipäivän sää suosi taitokilpailujen osanottajia aurinkoisena. Kilpailurata kiersi Mustialan upeassa ympäristössä ja hyödynsi koulutilan mahdollisuuksia monipuolisesti. Käytännönläheisiin kilpailutehtäviin kuului tänä vuonna mm. utareliivien laitto lehmälle, riimun kokoaminen ja laittaminen hevosen päähän ja traktori-peräkäräry-yhdistelmällä peruuttaminen. Tietoja ja taitoja miteltiin myös mm. tiedonhakutehtävissä, kasvin- ja koneen osien tunnistustehtävissä, oikeakielisyydessä sekä puuston arvioinnissa.

Huolta taitokisojen ylle toi yleisen sarjan osanottajien pieni määrä, vain 43 kilpailijaa, sekä nuorten agrologien puuttuminen osanottajien joukosta. Tällä menolla taitokilpailuista on hyvää vauhtia kehittyvä eläkeläisten kisailu. Kehitysuuntaan on saatava muutos. On löydettävä uusia keinoja, joilla myös nuorten mielenkiinto saataisiin heräämään heidän keskuudessaan.

Agrologien valtakunnallinen taitomestaruuskilpailu 14.6.2008 tulokset

Henkilökohtainen kilpailu

1. Parikka Liisa, USM	70,15
2. Mennala Pekka, KSU	69,95
3. Erkkilä Timo, EPO	69,50
4. Heinola Eino, EKA	66,45
5. Ristisuo Erkki, VSU	65,35
6. Suominen Hannu, VSU	65,25
7. Rekola Aulis, KHÄ	63,10
8. Pitkänen Olli, ESA	62,50
9. Pietarila Seppo, KYM	59,20
10. Konttinen Heikki, PSA	58,65

Osalajien parhaat:

Tunnistustehtävät:

(kasvit, maalajit, koneenosat)

1. Haapavaara Antti, VSU	23,00
Erkkilä Timo, EPO	
2. Jaakkola Raimo, VSU	22,00
Pietarila Seppo, KYM	
3. Jalkanen Matti, KSU	21,00
Oikkonen Eero, EKA	
Ristisuo Erkki, VSU	
Rekola Aulis, KHÄ	
Pitkänen Olli, ESA	

Tietotehtävät:

(maalatus-, yleistieto-, oikeakielisyyss-, ATK- ja suunnittelutehtävät)

1. Erkkilä Timo, EPO	22,00
2. Meronen Päivi, KHÄ	20,00
Parikka Liisa, USM	
Mennala Pekka, KSU	

5. Ristisuo Erkki, VSU	18,00
Heinola Eino, EKA	
Turunen Kimmo, EKA	

Taitotehtävät:

(traktorin peruutus, utareliivien laitto yms.)

1. Suominen Hannu, VSU	15,75
2. Mennala Pekka, KSU	14,45
Heinola Eino, EKA	14,45
3. Penttinen Mikko, ESA	14,15
4. Pietarila Seppo, KYM	13,70
5. Parikka Liisa, USM	13,65

Metsätehtävät:

1. Mennala Pekka, KSU	16,50
Parikka Liisa, USM	
3. Pitkänen Olli, ESA	16,00
4. Kiviaho Tero, KYM	15,00
5. Pentti Mauno, KHÄ	14,50

Yhdistysten välinen kilpailu:

1. Varsinais-Suomi (Antti Haapavaara, Erkki Ristisuo, Hannu Suominen)	185,00
2. Etelä-Karjala (Eino Heinola, Anna Turunen, Kimmo Turunen)	176,95
3. Etelä-Savo (Antero Hänninen, Mikko Penttinen, Olli Pitkänen)	172,70
4. Etelä-Pohjanmaa (Timo Erkkilä, Pentti Ala-Pantti, Unto Tasanko)	169,25
5. Kanta-Häme (Aulis Rekola, Mauno Pentti, Päivi Meronen)	168,00
6. Pohjois-Savo (Konttinen Heikki, Valta Antti, Tuovinen Pekka)	162,20

Tiimikilpailu:

1. Sataset	64,95
2. Satapojat	60,55
3. Hyvinkää 56	53,45
4. Kesäheinät	53,40
5. Johtokunta	53,20
6. OUROI	49,90

Puolisoiden kilpailu:

1. Laiho Arja	33,30
2. Haapavaara Sisko	30,85
3. Pietarila Anna-Liisa	29,70
4. Jaakkola Seija	27,90
5. Hietaoja Merja	27,00
6. Tuominen Marja-Leena	26,55

Nuorten kilpailu:

1. Leinonen Juh	
2. Lehtiniemi Kristiina	
3. Lehtiniemi Oskari	

Lämmin kiitos palkintoja lahjoittaneille yrityksille: Berner Oy, Hankkija-Maatalous Oy, Someron Osuuspankki, Someron Säästöpankki, Viljavuuspalvelu Oy, Suomen Yrittäjien Maatalous Oy ja Yara Suomi Oy.

Kesäpäivät Mustialassa

► Taitokisaaja Olli Pitkänen sovittamassa utarellivejä leh-mälle. (kuva: Menna Rantala)

▼ Koneosia tunnistamassa Jaakko Leinonen, Päivi Mero-nen ja Risto Viiala. (kuva: Matti Värri)

- Taitokilpailun vaikein rasti oli koneosien tunnis-tus, Matti Jalkanen myöntää. Koke-muksella selvisi tä-mänkin "laitteen" arvoitus. (kuva: Matti Värri)

MATTI JALKAELLA VIIDESKYMmenes TAITOKILPAILU

Keski-Suomen Agrologiyhdistystä edustava Matti Jalkanen on esimerkillinen taitokilpailukisailla. Ensimmäisen ker-ran hän osallistui agrologien taitokilpailuun vuonna 1958 valmistuttuaan edellisenä vuotena Hyvinkään Pienviljelys-neuvojaopistosta. Siitä lähtien hän on, vuotta 1999 lukuun ottamatta, osallistunut kisaan jokainen vuosi. Välivuosi johtui samaan aikaan osuneen perhetuttavan hautajai-sista. Tämänkertainen kilpailu oli siis järjestyksessään jo viideskymmenes.

Hyviä sijoituksiakin on tullut: yksi mestaruus, yksi kak-kostila ja kolme pronssia, joista viimeisin nyt Mustialasta. Matti Jalkanen sanoo tuntevansa suorastaan mielipahaa, kun nuoret niin laiskasti kisoihin osallistuvat. -Tällä kehitystrendillä taitokilpailut jäävät pian kokonaan eläkeläis-ten varaan, Matti Jalkanen pahoittelee. Häntä itseään tai-tokilpailussa kiehtoo sen esiin nostattama kilpailuvietti ja halu mitata ammattitaitoaan ja osaamistaan tietotek-niikan kehittyvässä maailmassa. Taitokilpailut ovat aina olleet hänelle kesän kohokohta.

Menestystä Matti Jalkanen on saanut kokea myös Maa-seutukeskusten Liiton "Taidossa talonpito" -kilpailuissa, joista valtakunnallinen taitomestaruus irtosi vuonna 1968 ja pronssia joskus 1970-luvulla.

Työuransa Matti Jalkanen teki Lievestuoreella 95 pro-senttisesti itsenäisenä maaseutuyrittäjänä. Valmistut-tuaan agrologiksi Hyvinkäältä 1959, hän toimi aluksi viisi vuotta kansalaiskoulun maatilataloudenopettajana ja siir-tyi siitä viljelemään 35 pelto- ja 100 metsähehtaarin kotiti-laansa. Päätuotantosuunta oli sikatalous. 16 vuotta sitten hän siirtyi eläkkeelle jättäen tilan poikansa hoitoon.

Aktiiviaikanaan Matti Jalkanen oli arvostettu hallinto-mies kunnallishallinnossa sekä maatalouden järjestöissä ja yrityksissä. Hän toimi pitkään Lievestuoreen kunnan-valtuustossa ja kunnanhallituksessa sekä Keski-Suomen kuntainliitossa. Hän oli paikallisen metsänhoitoyhdistyk-sen puheenjohtaja ja Keski-Suomen Metsäkeskuksen hal-lituksen jäsen. Osuustoiminnallista yrityksistä Matti Jal-kanen toimi Hankkijan piiritoimikunnan puheenjohtajana, Osuusteurastamo Karjaportin hallintoneuvoston jäsenenä ja Lievestuoreen Osuuspankin johtokunnan puheenjohta-jana.

Matti Jalkasen perheeseen kuuluu vaimo Eira, kaksi tyttärtä ja nyt maatilan isäntänä jatkava poika. Harras-tukseen hän mainitsee matkailun, yhdessä vaimonsa kanssa hän on käynyt jo 64:ssä eri maassa, kaikilla man-tereilla.

TEKSTI: MATTI VÄRRI, ESKO LAPPALAINEN JA HANNELE LIIMATTA

▲ Yleisen sarjan kuusi parasta: Liisa Parikka (USM), Pekka Mennala (KSU), Timo Erk-kiä (EPO), Eino Heinola (EKA), Erkki Ristisuo (VSU) ja Hannu Suominen (VSU). (kuva: Matti Värri)

Tiimikilpailun voittajajoukkuees-sa hymyilevät Ismo Myllymaa, Pasi Tuominen ja Lauri Jämsén. (kuva: Matti Värri)

Yhdistysten välisen kilpailun voitti Varsinais-Suomen Agrologit. Joukkueessa Antti Haapa-vaara, Erkki Ristisuo ja Hannu Suominen. (kuva: Matti Värri)

Valtio ja kunta kirivät palkoissa

Agrologit
tutkii

Viime vuoden liittokohtainen kierros nosti agrologien keskipalkkaa 6,8 %. Kaikkien agrologien aritmeettinen keskipalkka tämän vuoden kesäkuussa oli 2844 euroa (huhtikuu 2007 2664 euroa). Alakohtaiset erot palkkakehityksessä olivat suuret – parhaalla alalla palkkojen nousu on ollut 17,4 % ja pienimmillään yksi prosentti. Tosin molemmat ääripäät ovat pieniltä aloilta eivätkä siksi luotettavia, sillä tämän ja edellisen tutkimuksen vastaajajoukot eivät ole identtisiä.

Naisten ja miesten palkkaero kasvoi edelleen. Tämän vuoden tutkimuksessa agrologinaisen euro oli 72,3 senttiä (73,6 senttiä). Opiston suorittaneiden naisten euro oli 73,1 (73,9), agrologi (AMK)-tutkinnon suorittaneiden 81 (84,7) ja korkeakoulututkinnon suorittaneiden 74,4 (68,6) senttiä.

Opiston suorittaneiden palkkakehitys oli naisilla 6,9 % ja miehillä 8,0 %. Ammattikorkeakoulun käyneillä palkkatasa-arvo miesten ja naisten välillä on ollut paras, mutta nyt miehet näyttävät repivän eroa naiseen silläkin rintamalla. Agrologi (AMK)-tutkinnon suorittaneiden miesten palkat nousivat nimittäin 10,9 % ja naisten 6,2 %.

Korkeakoulututkinnon suorittaneiden ei kannata vaipua epätoivoon, vaikka naisten palkat näyttäisivät alentuneen 3,6 % ja miesten 1,5 %. Palkan laskemisen syynä lienee ylempi agrologi (AMK)-tutkinto. Tämän tutkinnon suorittaneet ovat siirtyneet AMK-tutkinnon puolelta korkeakoulutettujen ryhmään ilman palkan tasokorotusta. Miesten ja naisten erilainen palkkakehitys AMK-tutkinnon osalta lienee myös heijastumaa tästä.

Palkkatarkastelussa ovat mukana kokopäivätyössä olleet 747 (879) miestä, 575 (577) naista ja kolme (kuusi) vastausta, joissa vastaaja ei ollut merkinnyt sukupuoltaan. Vastaajakunta oli nais-

voittoisempi kuin vuosi sitten, sillä nyt naisten osuus oli 43,2 % (39,6 %).

Vastaajista 866 (948) oli opiston, 390 (455) agrologi (AMK)-tutkinnon ja 68 (53) yliopistossa ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneita. Vastanneiden koulutusohjelman rakenne oli samantyyppinen kuin viime vuonna.

Palkkakehitys hyvin erilaista eri aloilla

Palkat ovat kehittyneet eri aloilla viime vuoden huhtikuun ja tämän vuoden kesäkuun välillä hyvin kirjavasti. Vaihteluväli oli yhdestä prosentista 17,4 prosenttiin. Luvut eivät ole edustavia, sillä nämä ääripäät edustavat alle 30 henkilön ryhmiä. Vertailun vuoksi viisi suurinta palkankorotusprosenttia vastaajamäärineen:

		vastaajaa
1. Muu maataloudellinen liikelaitos	17,4 %	22
2. Muu valtion toimi	15,9 %	65
3. Maatalouteen liittyvä teollisuus	15,7 %	101
4. Vakuutus- ja eläkelaitos	13,0 %	31
5. TE-keskus	12,9 %	132
6. Maataloustutkimus	10,6 %	28

Palkkakehityksessään viisi heikoimmin pärjännyttä alaa olivat:

1. Maatila	1,0 %	27
2. ProAgria maaseutukeskukset	2,7 %	185
3. Maatalouden ulkopuolinen ala	3,4 %	159
4. Opetus	5,1 %	87
5. Rahalaitos	5,8 %	42

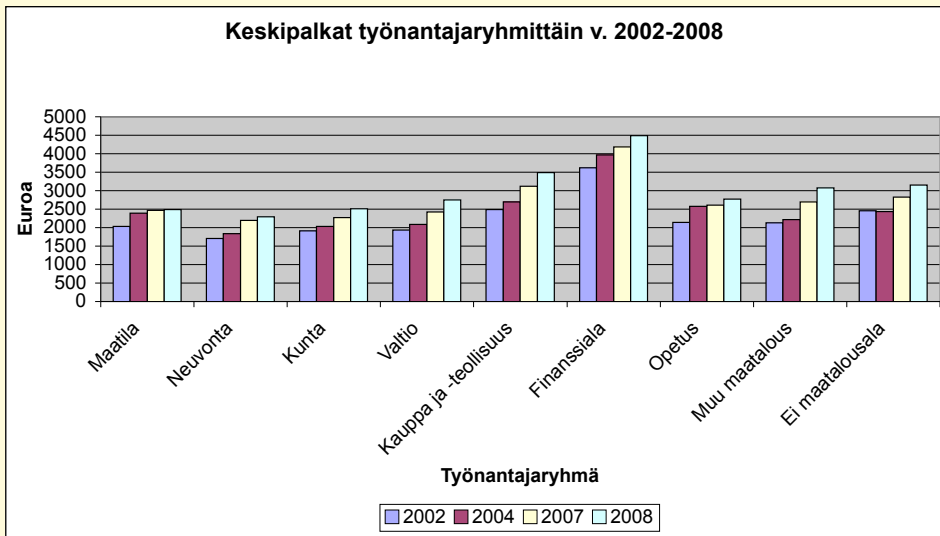
Pääryhmittäin tarkasteltuna mitali- ja pistesija- taulukko näyttää seuraavalta:

1. Valtio	12,9 %	225
2. Maatalouskauppa ja -teollisuus	10,9 %	225
3. Kunta	9,6 %	240
4. Muu maatalouteen liittyvä ala	8,1 %	31
5. Finanssiala	7,0 %	73
6. Opetus	5,1 %	87
7. Neuvonta ja järjestöt	4,5 %	257
8. Maatalouden ulkopuolinen ala	3,4 %	159
9. Maatila	1,0 %	27

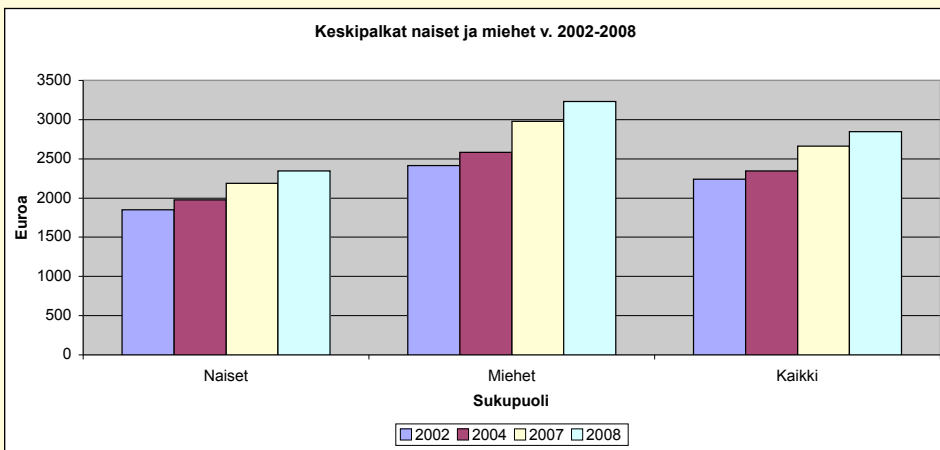
Agrologien palkkatutkimus 2008 Palkkatiedot aloittain	2008		2007		Muutos %	Agrologien palkkatutkimus 2008 Palkkatiedot aloittain	2008		2007		Muutos %
	N	€	N	€			N	€	N	€	
Maatila						Muu valtion toimi					
Naiset	11	2312	6	2394	-3.4	Naiset	33	2964	39	2433	21.8
Miehet	16	2610	15	2492	4.7	Miehet	32	3393	37	3068	10.6
Yhteensä	27	2489	21	2463	1.1	Yhteensä	65	3175	77	2739	15.9
Neuvonta ja järjestöt 4H						Maatalouskauppa ja - teollisuus					
Naiset	11	1975	15	1811	9.1	Maatalouskauppa					
Miehet	5	2483	4			Naiset	27	2115	16	1802	17.4
Yhteensä	16	2134	19	1968	8.4	Miehet	74	3356	104	2991	12.2
ProAgria maaseutukeskus						Yhteensä	102	3018	121	2842	6.2
Naiset	100	2092	102	2049	2.1	Maatalouteen liittyvä teollisuus					
Miehet	85	2347	106	2249	4.4	Naiset	26	2818	29	2737	3.0
Yhteensä	185	2209	208	2151	2.7	Miehet	75	4358	110	3624	20.3
Faba						Yhteensä	101	3962	141	3423	15.7
Naiset	20	2185	22	1924	13.6	Maatalouteen liittyvä liikelaitos					
Miehet	6	1929	4			Naiset	7	2375	8	2499	-5.0
Yhteensä	26	2126	26	1950	9.0	Miehet	15	3582	15	2842	26.0
Muu maatalousjärjestö						Yhteensä	22	3198	23	2723	17.4
Naiset	14	2496	12	2309	8.1	Finanssiala					
Miehet	16	3604	19	3238	11.3	Rahalaitos					
Yhteensä	30	3087	31	2878	7.3	Naiset	4	3057	8	2892	5.7
Kunta						Miehet	38	5046	52	4850	4.0
Maaseutuelinkeino- viranomaisen						Yhteensä	42	4857	60	4589	5.8
Naiset	55	2432	58	2163	12.4	Vakuutus- ja eläkelaitos					
Miehet	91	2619	91	2408	8.8	Naiset	11	2360	11	2334	1.1
Yhteensä	146	2549	149	2313	10.2	Miehet	20	4869	25	4043	20.4
Lomatoimi						Yhteensä	31	3978	36	3520	13.0
Naiset	39	2267	40	2079	9.0	Opetus					
Miehet	42	2360	14	2124	11.1	Naiset	46	2656	49	2401	10.6
Yhteensä	51	2289	54	2091	9.5	Miehet	40	2842	40	2866	-0.8
Muu kunnan toimi						Yhteensä	87	2743	89	2610	5.1
Naiset	22	2188	26	2091	4.6	Muu maatalouteen liittyvä ala					
Miehet	21	2836	23	2603	9.0	Naiset	16	2126	21	2259	-5.9
Yhteensä	43	2505	49	2331	7.5	Miehet	15	3538	31	2828	25.1
Valtio						Yhteensä	31	2809	52	2599	8.1
Valtio, TE-keskus maaseutuosasto						Maatalouden ulkopuolinen ala					
Naiset	60	2408	51	2197	9.6	Naiset	60	2167	51	2020	7.3
Miehet	72	2774	76	2386	16.3	Miehet	99	3373	92	3270	3.1
Yhteensä	132	2607	127	2310	12.9	Yhteensä	159	2918	143	2820	3.5
Maataloustutkimus						Kaikki alat					
Naiset	13	2168	12	2061	5.2	Naiset	575	2343	577	2189	7.0
Miehet	15	2532	19	2184	15.9	Miehet	747	3232	879	2976	8.6
Yhteensä	28	2363	31	2136	10.6	Yhteensä	1324	2845	1462	2664	6.8

N on vastaajien määrä. Jos ryhmässä vastaajia alle viisi, ei palkkatietoa esitetä.

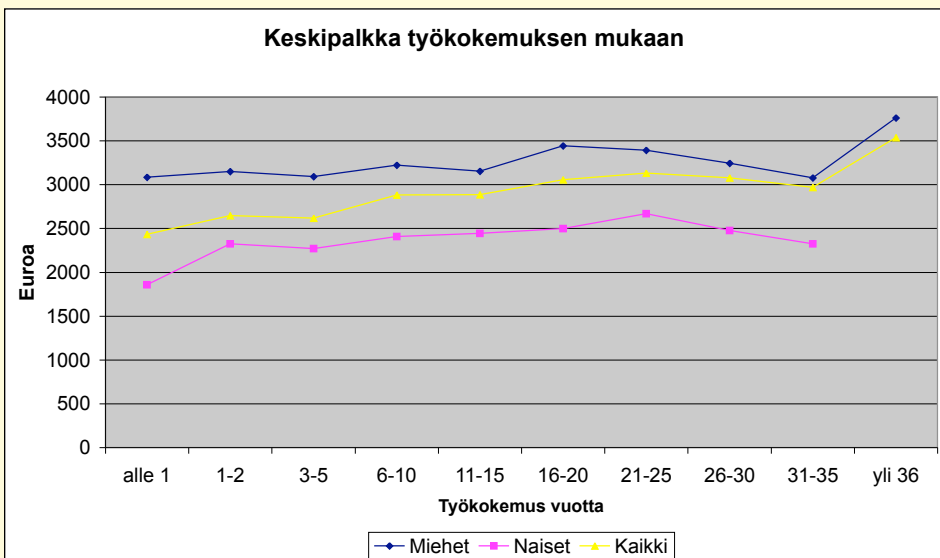
€ on vastanneiden aritmeettinen keskiarvo.

Taulukko 2. Agrologien keskipalkkojen kehitys v. 2002-2008 graafisesti.

Taulukko 3. Keskipalkkojen kehitys sukupuolen mukaan v. 2002-2008.

Taulukko 4. Keskipalkan kehitys työkokemuksen mukaan sukupuolittain eriteltynä.

Valtiota ja kuntia voi onnitella hyvästä palkkakehityksestä. Valtion palkkojen nousuvauhti (5,6 %) ylitti edellisessäkin tutkimuksessa kaikkien alojen 4,5 prosentin tason.

ProAgria maaseutukeskuksissa, jotka edustavat noin 71 prosenttisesti ryhmää neuvonta ja järjestöt, hälytykskellojen pitäisi soida huonon palkkakehityksen (2,7 %) johdosta. Alati kasvavien toimitusmaksutavoitteiden puristuksessa työskentelevät agrologit ovat odottaneet tasokorotusta palkkaansa tuloksetta. Tälläkään kierroksella tilanne ei kohentunut, sillä rahan keräävä agrologi palkittiin tälläkin kertaa selkeästi keskiarvoa alhaisemmalla palkankorotuksella. Yhtälö ei oikein toimi. Aikaisemmin samoissa lukemissa tarponneet kunnat ja valtio ovat kasvattaneet selvän kaulan neuvotaan.

Työkokemus ei paljoo palkkaa lisää

Nuori agrologinainen ja -mies näyttää aloittavan työuransa hyvin erilaisella palkalla. Alle vuoden työssä olleen naisagrologin palkka oli vain 1857 euroa (42 vastaajaa) ja miesagrologin 3084 euroa (13). Vertailu ei ole tasapuolinen miesten pienemmän vastausmäärän vuoksi, mutta ilmiö on ollut samansuuntainen aikaisemmissakin tutkimuksissa.

Yhden-kahden vuoden työkokemuksella naiset pääsevät 2325 euroon (53 vastausta). Miesten keskipalkka vastaavalla työkokemuksella on 3149 euroa (46). Tämä vertailu kertoo paremman totuuden sukupuolten palkkaerosta, sillä vastausmäärät ovat lähes yhtä suuret.

Naisen palkka nousee huippuunsa (2667 euroa) 21-25 vuoden työkokemuksella. Sitten palkkakäyrä lähtee laskuun, mutta vastaajien määrätkin pienevät tämän etapin jälkeen voimakkaasti. Miehillä huippukohta on yli 36 vuotta työskennelleillä, jotka tienävät keskimäärin 3761 euroa, mutta tämä ryhmä on vain 20 henkilöä. Seuraavaksi korkein huippu on 16-20 työvuoden paikkeilla, jolloin miesagrologi kuittaa 3442 euroa. Tässä ryhmässä oli 91 vastaajaa. Siitä alkaen lasku, kunnes vastaan tulee yli 36 vuotta työskennelleiden piikki.

Palkkatutkimuksen jatko-osa julkaistaan Agrologit-lehden numerossa 4/08.

ESKO LAPPALAINEN

Mansikkaisäntä Veijo Karkkonen on pitkänlinjan viljelijä

Mansikka on ollut karttupalaisen agrologin ja maaseutuyrittäjän Veijo Karkkosen leipäpuuna 1980-luvun alusta lähtien. Monet muutokset ovat koetelleet alaa vuosien varrella, mutta Karkkonen on pysynyt muutoksissa mukana ja kehittänyt tilaansa koko ajan. Yhteisten asioiden ajaminen on lähellä Karkkosen sydäntä. Sitä hän on tehnyt myös marjapuolella ajamalla marjanviljelijöiden ja samalla koko alan etuja. Tehty työ toi Karkkoselle tänä kesänä Suomenjoen Mansikkaisännän arvonimen. Valinnan takana olivat Suomenjoen Mansikkakarnevaalit ja Suomenjoen seudun marjanviljelijäin yhdistys.

Jokiniemen sukutilan isännän saappaisiin 1970-luvun lopulla astunut Karkkonen istutti ensimmäiset mansikantaimet syksyllä 1977. Satoa ne tuottivat parin vuoden päästä. Puolikymmentä vuotta tilalla oli rinnan karjaa ja mansikkaa. Sitten oli tehtävä valinta: joko laajentaa navettaa ja panostaa siihen tai panna karja pois ja laajentaa mansikanviljelyä. Karkkonen päätti panostaa mansikkaan. Sittenmin marjavalkoimaan ovat tulleet mustaherukka ja vadelma.

Karkkonen tietää, kuinka tärkeää on seurata alan kehitystä, jotta pysyy ajassa mukana. Uusia lajikkeita on kokeiltava. Tällä hetkellä Jokiniemen tilalla päälajikkeena on Polka. Muita lajikkeita ovat Florence, Kimberly ja Honeoye. Seuraavana kesänä on tarkoitus istuttaa Sonataa.

- Mansikanviljelyssä on meneillään rakennekehitys. Kehitys on kohti suurempaa, Karkkonen toteaa. Sama koskee muutakin maataloutta. Tausalla on lähinnä viljelijöiden ikärakenne. Mittavia laajennussuunnitelmia mansikkaisännällä ei oman tilansa osalta ole. Mansikkaa on tällä hetkellä kymmenkunta hehtaaria, mustaherukkaa muutama hehtaari ja vadelmaa vajaa hehtaari. Herukkaa hän on ajanut alas alan heikon hintakehityksen takia. Mansikka-alaa on tullut lisää. Uusia marjajakin hän on valmis kokeilemaan.

Marjanviljelyalan luottamustoimet täyttävät muiden järjestötoimien sekä kunnallisten ja valtakunnallisten luottamustehtävien ohella Karkkosen kalenteria. Suomenjoen seudun marjanviljelijäin johtokunnassa hän on toiminut neljätoista

vuotta, mistä viimeiset yhdeksän vuotta puheenjohtajana. MTK-Pohjois-Savon johtokuntaan hän vie marjanviljelyn asiantuntemusta. Hän on ollut ajamassa marja-alalle tärkeistä asioista muun muassa ruuan arvonnäköveron alentamista, ulkomaalaisen kausityövoiman saannin helpottamista sekä ulkomaalaisen työvoiman osittaisen verovapauden saamista koskemaan kaikkia ikäryhmiä. Tällä hetkellä ajankohtainen asia olisi saada verovapauden alaraja korkeammaksi eli 27 euroon päivältä nykyisen 17 euron sijaan tai 810 euroon kuukaudelta nykyisen 510 euron sijasta.

Ammattitaitoa tarvitaan

Virmaanpäässä Karttulan puolella lähellä Suomenjoen rajaa tilaansa viljelevä Karkkonen tietää, kuinka vaikea ala marjanviljely on. Kesän sato on monen tekijän summa, ja viljelijä on säiden armoilla. Kulunut kesä on ollut sateinen ja kylmä, mikä on koetellut tosissaan marjanviljelijöitä ja myös muita maanviljelijöitä. Tällaisena kesänä kysytään ammattitaitoa, hyviä hermoja ja lujaa uskoa omaan alaan.

Karkkonen on kehittänyt omaa ammattitaitoaan osallistumalla erilaisille alan kursseille sekä retkille, joilla on käytännössä tutustuttu alan uusimpaan kehitykseen. Talviaikaan Karkkonen tarjoaa muille tiloille veroilmoitusten ja EU-tukihakemusten täyttöpalveluita.

Vuosi sitten Jokiniemen tilalla otettiin käyttöön uusi ATK-pohjainen vaakasovellus, jonka avulla poimintatiedot saadaan suoraan palkanlaskentaan. Karkkonen on ollut mukana kehittämässä sovellusta. Tilalla ovat käytössä omat kotisivut, joiden kautta pääosin tapahtuu työntekijöiden rekrytointi. Miltei kaikki poimijat tulevat ulkomailta.

Agrologi ja maaseutuyrittäjä Veijo Karkkonen viljelee mansikkaa, herukkaa ja vadelmia sukutilallaan Karttulan Virmaanpäässä. Jokiniemen tilan isäntä kertoo mielellään mansikasta kaikille aiheesta kiinnostuneille.

Oman osansa isännän kiireisestä kesästä vie marjojen markkinointi. Karkkonen korostaa, että marjaketjun on palveltava kuluttajaa. Marjojen markkinointi on vuosien varrella muuttunut. - Transit-miehet ovat pudonneet marjanvälityksestä pois, Karkkonen toteaa. Säännöllisesti toimivia välittäjiä on ja heillä viljelijän mukaan on sijansa. Karkkosen tilan marjoista huomattava osa menee Pakkasmarja Oy:lle.

Asiakaspalvelussa Karkkonen pyrkii kokonaisvaltaisuuteen eli asiakas saa halutessaan neuvoja myös marjojen säilöntään. Yleisin kysymys koskee sitä, mikä lajike sopii pakastukseen. Karkkonen huomauttaa, että mansikka on herkkä marja. Se on käsiteltävä, pakastettava ja tarjoiltava mahdollisimman tuoreena.

TEKSTI JA KUVA SOILI RIEPULA

Lepomäen tilalla tuotetaan

Sottaamatonta mustikkaa

Tämän kesän mustikkasato oli kehno. Korpilahtelaisen Lepomäen tilan väen ei tarvitse mustikkametsässä itikoiden seassa rämpiä hyvinäkään mustikkavuosina, sillä he poimivat ”jättimustikoita” omilta pelloiltaan. Eivätkä vaatteet sottaannu mustikasta.

Pensasmustikkaa viljelevä kolmelapsisen perheen äiti, agrologi (AMK) Hannele Mäntyjärvi, hehkuttaa mustikan sottaamattomuutta estottomasti, sillä sottaamattomuus on kotioiloissa testattu. Eivätkä pensasmustikan myyntivaltit Hannelella suinkaan tähän loppu: Pensasmustikka on lapsille hyvä karkin korvike ja niin pienille kuin isommillekin mustikka on tutkijoiden mielestä ”superfruit” - superhedelmä.

Innostus jättimustikkaan syttyi

Hannelen mies, puutalousinsinööri Hannu Mäntyjärvi, sai kipinän pensasmustikan viljelystä ollessaan opettajakoulutuksessa Uudenmaan maaseutuopistossa Järvenpäässä. Siellä agrologi Aulis Loukusa esitteli ”jättimustikan” viljelyä. Hänellä oli esityksensä tukena myös kannattavuuslaskelmia.

Hannu toi idean Korpilahdelle – vuoden 2009 alusta tulevaan Jyväskylän kaupunkiin - jossa Mäntyjärvet viljelevät Hannelen kotitilaa, Lepo-

mäkeä. Hannelekin innostui asiasta, ja ensimmäiset taimet istutettiin vuonna 2000 Lepomäen tilan pelloille. Hannelen vanhemmat olivat pitäneet tilalla lehmiiä 1980-luvulle asti. Nyt tilan 3,5 hehtaarin peltoala on istutettu pensasmustikalle. Viimeiset istutukset on tehty tänä kesänä.

Taimipenkit on peitetty mustalla kuitukan-kaalla. Taimipenkkeihin on asennettu tihkukastelujärjestelmä, jonka kautta myös ravinteiden antaminen hoidetaan. Hapanmaan kasveille tarkoitettuja lannoitteita käytetään niukasti, sillä marjoja halutaan markkinoida mahdollisimman luonnon mukaisina. Pensasmustikka tarvitsee kasvulleen kosteutta ja aurinkoisen ja lämpimän kasvupaikan. Lepomäen tilan kumpuilevat pellot tihkukastelujärjestelmineen täyttävät pensasmustikan kasvupaikkavaatimukset oivallisesti.

Iso investointi

Pensasmustikka tykkää happamasta maasta. Sen alhainen pH-vaatimus 4,5 -5,5 yllätti Mäntyjärvet. Nyt kasvit laitetaan kasvamaan kalkitsemat-

tomaan hapanturpeeseen. Uuden kasvin viljelystä monta muutakin asiaa on opeteltu kantapään kautta, kertoo Hannele Mäntyjärvi.

Pensasmustikkaviljelmän perustaminen maksaa Hannu Mäntyjärven kertoman mukaan 30–40 000 euroa/ha. Kallis alkuinvestointi tulee vuosien kuluessa takaisin, sillä mustikoiden tuottoiäksi lasketaan jopa 30 vuotta. Parhaimmillaan yksi pensas tuottaa jopa neljä litraa marjoja vuodessa.

Lepomäen tilalla kasvavat pensasmustikat ovat Aino- ja Alvar-lajikkeita. Lajikenimet harhauttavat monia luulemaan, että marjantuotannon onnistumiseksi tarvittaisiin koiras- ja naaraspensaita. Näin asianlaita ei kuitenkaan ole, vaan kaikki pensaat tuottavat samalla tavalla marjoja. Eri lajikkeiden käytöstä on jossakin määrin hyötyä pölytyksessä.

Lajikkeiden erilaisuus piilee marjojen koossa, hapokkuudessa ja kypsymisajassa. Tilan nettisivuilla valistetaan, että Ainon marjat ovat pienempiä ja hapokkaampia kuin Alvarin. Aino kypsyy myös myöhemmin. Tästä syystä sitä käytetään enimmäkseen pakastusmarjana ja Alvaria

tuoremarjana. Marjapensaat on hankittu Laukaan tervetiaisemalta.

Myöhäinen satokausi ongelmallinen

Tänä kesänä satokauden aloitus meni selkeästi elokuun puolelle, mutta parhaimmillaan satokausi alkaa jo heinäkuun lopulla. Myöhäinen kesä aiheuttaa ongelmia poimijoiden saamisessa. Nuoret aloittavat koulunsa jo ennen elokuun puoliväliä, joten heidän saaminen poimijoiksi tyssää viimeistään tähän, jos jollakin sattuisi poimintahaluja olemaan. Lepomäessäkin on jouduttu turvautumaan itänaapurista tuleviin poimijoihin, joita heillä on ollut tänä kesänä kolme. Ongelmana on ollut poimijoiden pysyvyys ja viisumien päättymisen elokuun loppuun. Useimmilla itänaapurista saapuvilla poimijoilla alkavat koulut ja työt syyskuun koittaessa.

Lepomäen mustikkaviljelmä työllistää 2-6 henkilöä kitkentä-, istutus- ja marjanpoiminta-aikana. Tulevaisuudessa poimijoiden määrä lisääntyy, kun viljelmä tulee kokonaisuudessaan satoikään n. 4-5 vuoden kuluttua.

Poiminta vaatii taitoa

Pensasmustikan poiminta on ammattitaitoa vaativa tehtävä. Samassa pensaassa on eri vaiheissa olevia marjoja - joskus jopa kukasta täysin kypsiin. - Päältäpäin kypsässä marjassakin alapuoli voi olla raaka, opastaa Mäntyjärven pariskunta. - Marjan kypsyysaste on tunnusteltava sormenpäissä, he jatkavat. Eritiahtiin kypsiä marjoja ei voi ajatellakaan itse- tai konepoimittaviksi. Ehkä satokauden lopussa, kun marjat ovat tasaisemmin kypsyneitä, itsepoimintaakin voisi harkita.

Pensasmustikkaviljelmän luulisi kiinnostavan rastaita ja muita pikkulintuja. Hannele Mäntyjärven mukaan linnut vierailevat mielellään viljelmällä, mutta metsämarjojen kypsyttyä viljelmä saa olla linnuilta melko rauhassa. - Toisaalta pikkulinnut ja rastaat syövät myös hyönteisiä, etanoita ja muita pikkueliöitä viljelmältä, mikä tällä hetkellä katsotaan olevan vain hyväksi, kertoo Hannele.

-Entä sitten isommat eläimet eli karhut, joista Keski-Suomessakin on tehty useita havaintoja? kysyn muiden eläinten aiheuttamista haitoista. - Mesikämmen ei vielä ole vieraillut satoikäisten pensaiden äärellä, mutta pari vuotta sitten löysimme laajennusvaiheessa olevan pellon takakulmasta karhun ulosteen, ja myöhemmin syksyllä myös toisen ulostekasan toisen pellon laidassa olevasta metsiköstä. Toivottavasti emme kuitenkaan näe karhua vierailemassa marjapensaissa, vastaa Hannele.

Lepomäestä marjoja myydään tuoreena tilalta suoraan ja Keski-Suomen kauppaliikkeisiin toi-

mitettuina. Osa sadosta pakastetaan ja jalostetaan marmeladiksi tai paistonkestäväksi hilloksi. Hillon tekee alihankintana Riekon Marjatila. Hannele suosittelee marjojen käyttämistä kakunkoristeina, leivonnaisissa, mehuissa ja soseissa. Pakastettua marjaa on mukava syödä, sillä se säilyttää pakastuksessa muotonsa.

- Eivätkä sormet tahriinnu, korostaa Hannele.

- Päätarkoituksemme on tuottaa tuore- ja pakastemarjaa Keski-Suomen alueelle, mutta myös jatkojalosteet kiinnostavat sato määrän lisääntyessä, visioi Hannele Lepomäen pensasmustikkatilan tulevaisuutta.

Palkkatyötä talviaikaan

Viime vuonna Tarvalasta AMK-agrologiksi valmistunut Hannele on työskennellyt projektipäällikkönä vuoden alusta saakka Kylä-Kelpaa! asumismessuhankkeessa. Työsuhde on alustavasti sovitettu kestämään marraskuun loppuun asti ja on ollut kokopäivätyö. Hannu puolestaan työskentelee Toivakan kunnan kehityspäällikkönä.

- Talviaikana on paremmin aikaa tehdä tilan ulkopuolella työtä, ja molempien lomien suunnittelu tilan työaikaan helpottaa töiden tekoa kesällä, tuumaa Hannele suunnatessaan jättimustikkapelolle.

Kypsät mustikat ovat helppoja poimittavia...

...tavallisesti marjat kuitenkin kypsyvät hyvin eri tahdissa.

TEKSTI JA KUVAT ESKO LAPPALAINEN

Marjat poimitaan suoraan myyntirasioihin. Sokeroituissa marmeladeissa marjat ovat jalostetussa muodossa. Marmeladit ovat suosittuja liikelahjoja.

Maaseudun elinkeinot tarvitsevat tutkimus- ja ajankohtaispalveluja

MTT:n 110-vuotista taivalta juhlittiin elokuun puolivälissä Jokioisissa vahvasti tulevaisuuteen suuntaavassa hengessä. Seminaarin alustajat löysivät MTT:n tuleville vuosille runsaasti tehtävää.

Juhlaseminaariin valtiovoiman tervehdyksen tuonut maa- ja metsätalousministeri Sirkka-Liisa Anttila korosti tutkimuksen ja maaseudun kehittämisen olevan MTT:n työsarka, jolle on suuri yhteiskunnallinen tilaus. Tutkimusalue ulottuu uusiutuvien luonnonvarojen kestävästä käytöstä ja perustuetannosta pitkälle elintarvikeketjun loppupäähän, tuotteisiin ja palveluihin.

Sektoritutkimusuudistuksen hän arveli olevan kivulias, mutta avaavan samalla uusia ovia. – Maa- ja metsätalousministeriön tavoitteena on varmis-

taa, että maaseudun elinkeinon kannalta tärkeät tutkimus- ja ajankohtaispalvelut voidaan turvata myös uudessa sektoritutkimusjärjestelmässä.

Sektoritutkimuslaitosten toiminnassa ministeri halusi painottaa tiedon sovellettavuutta. – Meidän pitää pystyä jalkauttamaan tutkimus- ja elintarviketuotannon nykyistä paremmin. Tämä on maa- ja elintarviketuotannon suurin haaste tällä hetkellä.

Tilat kasvavat ja ilmasto muuttuu

Myös perinteisen maataloustutkimuksen tarve kasvaa koko ajan. ProAgria Maaseutukeskusten Liiton toimitusjohtaja Jouko Setälän mukaan maatilat ovat yhä kiinteämpi osa koko elintarvikeketjua. Samalla kansainvälinen elintarviketilanne vaikuttaa tilojen toimintaan yhä enemmän. Tilojen kannattaa kehittyä ja kasvaa.

– Kehittyminen ja kasvu eivät välttämättä merkitse yritysköyhyyttä kasvattamista. Kysymys voi

olla yhtä hyvin osaamisen kasvusta tai tekemisen ja käytännön prosessien paranemisesta, Setälä kuvailee.

Professori Pirjo Peltonen-Sainio MTT:stä toi seminaariin yhden osan MTT:n tutkimuksen terävimmistä kärjistä. Hän visioi lennokkaasti ilmastonmuutoksen vaikutuksista kasvinviljelyyn. Tehokas kasvukausi tulee pidentymään ja viljelykasvien sadon sekä biomassan tuottokyky kasvavat merkittävästi. Pelkkää hyvää ilmastonmuutos ei kuitenkaan tuo tullessaan.

– Kuivuus tulee olemaan ankarampaa ja satunnaiset rankkasateet yleistyvät. Viljelijät joutuvat järjestämään kastelujärjestelmiä peltokasvienkin tuotannossa, mikä tulee lisäämään investointeja, Peltonen-Sainio laskee.

– Lajikkeisto vaihtuu merkittävästi jo vuoteen 2025 mennessä, ja peltobioenergia on istutettava tulevaisuudenkuvaan. Suomella on tulevaisuudessa yhä merkittävämpi rooli ruoan tuottajana. Tämä on ennakoitava jo lähitulevaisuudenkin päätöksissä.

ESKO LAPPALAINEN

Suomen talous viilenee, liialliseen synkkyyteen ei kuitenkaan aihetta

Farmari-maatalousnäyttelyn yhteydessä pidetyn Osuuspankkien Eloistunnon avannut OP-Keskuksen toimitusjohtaja Tony Vepsäläinen uskoo Suomen talouden kestävästi meneillään olevan talouden notkahduksen ja epävarmuuden hyvin.

– Taluskehitykseen kuuluvat kuitenkin sekä hyvät että huonot ajat. Suomen talous kestävästi meneillään olevan notkahduksen ja epävarmuuden. Kotitalouksien, yritysten ja valtion riskinkantokyky on vahvempi kuin edellisissä laskusuhdanteissa. Liialliseen synkkyyteen ei siis ole aihetta, mutta realismi ja harkinta ovat näissä oloissa kuitenkin paikallaan, Vepsäläinen muistutti.

– Hankalinta nykyisessä hintojen nousussa on se, että nousu painottuu hyödykkeisiin, joiden ostamista ja kuluttamista on vaikea välttää tai edes vähentää. Elintarvikkeet, energia ja asumiskulut ovat välttämättömiä jokapäiväisiä menoja. Inflaatiota ei siis pääse karkuun. Kehittyvät kansantaloudet Kiinan johdolla eivät enää olekaan maailmanlaajuisia inflaatiojarruja, vaan niiden elintason huima nousu ja siihen liittyvä lähes loputon energian tarve ovat nostaneet sekä öljyn että elintarvikkeiden maailmanmarkkinahintoja. Tämä asetelma saattaa olla pysyvä.

Vepsäläinen kertoi maatalouden pääomakulujen osuuden kipuavan Suomessa jopa kolmanneksen kokonaiskuluista, joka on selvästi enem-

män kuin muissa EU-maissa. Vepsäläinen kehotti keskustelun avaamista pääomakuluista nyt, kun kaikki kustannukset, mukaan lukien rakentaminen ja pellon hinta, tuntuvat kirivän nopeammin kuin maataloustuotteiden hinnat.

– Mitään patenttiratkaisua kulujen alentamiseen ei ole, mutta esimerkiksi yhteistoiminnalla voitaisiin vaikuttaa ainakin osaan kustannuksista, sanoi Vepsäläinen.

Kovimmat ruoan hinnanmuutokset jo nähty

Valion pääjohtaja Pekka Laaksonen piti Valion kouriintuntuvimpana haasteena maitomäärien vähenemistä Suomessa. Hän totesi Valiolla olevan tänä vuonna käytössään noin 100 miljoonaa litraa vähemmän maitoa kuin 2006. Se vastaa lähes kahden kuukauden nestemaitojen kulutusta Suomessa. Maidon puute johti viime syksynä juustoloiden vajaakäyttöön ja samoin käy tänäkin syksynä, ennusti Laaksonen.

Valion panostus erikoistuotteisiin on ollut tuloksellista. Hyvänä esimerkkinä hän mainitsi hyvänmakuisen laktoosittoman maidon, josta on tullut suuri menestystuote myös Ruotsissa. Valion maidonmyynnistä jo yli 30 % on erikoistuotteita.

–Viime kevään aikana Valio on joutunut siirtämään maitotilojen nousseet kustannukset hintoihinsa. Käytännössä useiden tuotteiden hinnat ovat nousseet merkittävästi. Maailman taluskasvun hiipuminen antaa kuitenkin uskoa, ettei tuotantopanosten hintojen nousu enää jatkuisi. Näin onkin kustannuksia ajatellen perusteita olettaa, että kovimmat ruoan hinnankorotukset on jo nähty, lupasi pääjohtaja Laaksonen.

Professori Jyrki Niemi MTT:stä ennakoii, että entisiin alhaisiin viljanhintoihin ei ole paluuta kovin nopeasti. Hän näkee, että viljan tuotantomäärien ja tarjonnan voimakkaat vaihtelut, sekä niiden aiheuttamat suuret hintavaihtelut lienevät tulleet jäädäkseen.

–Pienetkin viestit satomäärien muutoksista heijastuvat nopeasti hintoihin, arvioi Niemi. –Markkina- ja hintariskien kasvaessa niiden hallintaan on panostettava nykyistä selvästi enemmän, hän jatkoi.

Niemi toivoi kiinteähintaisten toimitussopimusten lisäksi markkinoille myös muita hintariskien hallintaan tarkoitettuja johdannaisinstrumentteja, joissa hintariskien hallinta ei välttämättä edellytä viljan fyysistä toimittamista tai vastaanottamista. Samalla suomalaisten tuottajien pääsyä suurten eurooppalaisten pörssien markkinapaikoille tulee edistää.

ESKO LAPPALAINEN

Uusia neuvoksia

Agrologit
esittelee

Tasavallan presidentin myönsi 12.6. yhteensä 116 arvonimeä. Arvonimen saaneista neljä on agrologeja. Maakuntaneuvoksen arvonimen sai yrittäjä, agrologi, MMM Jukka Tuori Huittisista. Kunnallisneuvoksen arvonimen saivat koneagrologi, näyttelypäällikkö Pekka Mennala Muuramesta, maanviljelijä, agrologi, ent. kansanedustaja Tero Mölsä Orimattilasta ja maanviljelijä, agrologi Jouko Tenhunen Kiuruvedeltä.

Parhaimmat onnittelumme uusille neuvoksille!

Jukka Tuori

Pekka Mennala

Tero Mölsä

Jouko Tenhunen

Täydennys Agrologit valtiopäivämiehinä 1907-

Agrologit-lehden numerossa 2/2008 julkaisimme luettelon kansanedustajina toimineista tai toimivista agrologeista. Valitettavasti luettelo ei ollut täydellinen, vaan sieltä puuttuivat Paavo Vesterisen ja Markku Vuorenso-
lan tiedot heidän kansanedustajajaksistaan:

Paavo Vesterinen, Keskusta, 27.9.1975 – 20.3.1987

Markku Vuorenso, Keskusta, 22.3.1991 – 23.3.1999

Pahoittelemme virhettämme.

Kiinteistö Oy Ylläs-Agrola myy tai vuokraa

Kiinteistö Oy Ylläs-Agrolassa on vielä vapaita viikkoja, joita yhtiö myy tai vuokraa edulliseen hintaan.

	Myyntihinta ja vastike	Vuokra
18	4160	100,00
19	1500	50,00
20, 21, 22, 23, 24, 25, 26	1150	50,00
34	1150	75,00
35	1285	75,00
40, 41, 42, 43	1150	75,00
45, 46	2185	100,00
50, 51	1800	100,00

Lapin Agrologit ry tarjoaa vuonna 2008 vuokrattaviksi viikot:

Viikko	Jäsenhinta	Hinta ulkopuolisille
44	420 euroa	500 euroa
49	420 euroa	500 euroa
52	420 euroa	600 euroa

Tiedustele myös muiden omistajien vapaita viikkoja. Ajankohtaisen tilanteen voit tarkistaa netistä www.yllasagrola.fi/ilmoitus-taulu

Varaukset puh. (09) 6126 5557/Lappalainen,
email esko.lappalainen@agrologit.fi

Agrologien Liiton vapaat viikot Ylläs-Agrolassa v. 2008

Agrologien Liiton omistamista viikoista vapaina ovat viikot

	viikkovuokra jäsenille	muille
40	160 euroa	260 euroa
41	160 euroa	260 euroa
42	160 euroa	260 euroa
44	220 euroa	320 euroa
51	220 euroa	320 euroa

Vuoden 2009 alussa on vapaana viikko 3. Vuokra 220 euroa jäsenille, 320 euroa muille.

Muut Ylläs-Agrolan vuokrattavat viikot löydät osoitteesta www.yllasagrola.fi/ilmoitustaulu

Vuokrausasioissa ota yhteys Esko Lappalainen, p. 09-6126 5557 tai 040 546 6164

Vastuullinen työura valtion- ja kuntahallinnon parissa

Tammelasta lähtöisin olevan agrologi Martti Puran työura maatalouskaupan, järjestötoiminnan ja puoluepolitiikan alueella johti hänet kunta- ja maakuntahallinnon kautta aina valtion ylimpään hallintoon saakka, maa- ja metsätalousministeriksi.

Martti Pura sanoo jo nuorena poikana haaveileensa opiskelusta Mustialan Maatalousopistossa. Muutaman odotusvuoden jälkeen toive myös toteutui, ja hän valmistui agrologiksi 1973. Ensimmäinen työpaikka järjestyi Hankkijan Forssan konttorista, jossa hän toimi kone- ja rehukaupan parissa, myöhemmin myös kuljetuspäällikkönä.

Martti Pura viljeli myös kotitilaansa yhdessä isänsä kanssa, ja viljelijänä ollessaan hän aktivoitui sekä tuottajajärjestössä että keskustapuolueessa. Hän oli perustamassa kotikuntaansa nuortentuottajain kerhoa ja toimi myöhemmin MTK:ssa, jossa hän organisoi kerhojen perustamista ja ohjeisti niiden toimintaa valtakunnallisella tasolla.

Maatilojen sukupolvenvaihdosedellytysten parantamiseksi valtioneuvosto asetti työryhmän, johon myös Martti Pura tuli yhdeksi jäseneksi. Työryhmän tehtävänä oli valmistella luopumistuki- ja sukupolvenvaihdoslakeja. Ryhmän esitykseen perustuen eduskunnassa säädettiinkin 1970-luvun lopulla sekä luopumiseläke- että sukupolvenvaihdoslait.

Rinnan nuortentuottajain toiminnan kanssa oli Martti Pura mukana myös Keskustanuorten toiminnassa sekä paikallisella että valtakunnallisella tasolla. Hän toimi muun muassa Keskustanuorten varapuheenjohtajana vuodesta 1979. Puheenjohtajuutta hoiti tuolloin Esko Aho.

Selkeä ja voimakastahtoinen

Laajempaan tietoisuuteen Martti Pura nousi suurissa valtakunnallisissa kokouksissa käyttämistään puheenvuoroista. Hän oli puheissaan selkeä, näkemänsä epäkohdat avaava ja korjausehdotuksissaan vakuuttava. Siinä tilanteessa vanhempikaarti pyrki joskus Marttia suitsimaan. Esimerkiksi Iisalmessa puoluevaltuuskunnan kokouksessa vuonna 1972 oli Johannes Virolainen Puran puheenvuoron jälkeen kysynyt: ”Martti Pura, milloinkas sinä olet-

Kunnanjohtaja Martti Pura on ylpeä kunnastaan. Hattulan kunta on taloudellisesti vahva. Kunnan velka on vain 500 €/asukas, eikä 17,75 %:n tuloveroon kohdistu korotuspaineita.

kaan syntynyt?” Kuultuaan vastauksen oli Virolainen todennut: ”Silloin minä olin jo kansanedustaja.” Martti myöntää, että kyllä tämä huomautus sai nuoren miehen vetämään liinoja kiinni.

Valtiollisen politiikan tekoon Martti Pura nousi jo vuonna 1982, jolloin maatalousministeri Taisto Tähkämaa kutsui hänen erityisavustajakseen. Vuonna 1984 Pura valittiin Paavo Väyrysen luotsaaman Suomen Keskustan varapuheenjohtajaksi.

1980-luvulla olivat myös maatalouden ongelmat kasaantuneet ja puuroutuneet sekavaan tilaan. Ne koskivat niin tuotannollisia, taloudellisia kuin markkinointiin liittyviä kysymyksiä. Tilanteen selvittämiseksi silloinen maatalousministeri Toivo Yläjärvi asetti komitean ”Maatalous-2000”. Pura ohella komiteaan kutsuttiin muun muassa Heikki Haavisto. Komitean tehtävänä oli etsiä ulospääsyä sekavasta tilanteesta.

Eduskuntavaaleihin osallistuessaan Martti Pura jäi ensimmäiseksi varajäseneksi. Kansanedustaja kokemustakin hänelle syntyi, kun Hannu Tenhiälä vuonna 1992 jätti paikkansa eduskunnassa siirtyessään Pohjois-Karjalan läänin maaherraksi.

Martti Purasta maa- ja metsätalousministeri

Vuonna 1991 Martti Purasta tuli maa- ja metsätalousministeri Eskon Ahon hallituksessa.

- Urakehityksen kannalta tilanne oli poikkeuksellinen, sillä valintahetkellä minulta vielä puuttui kansanedustajakokemus, Martti Pura kertoo. - Tilanne korjautui jo seuraavana vuonna, kun ministerin tehtävien rinnalla sain hoitaakseni myös kansanedustajan työn.

- 42-vuotiaana alkanut ministeriys kesti 1087 päivää, Martti Pura toteaa. - Se oli työurani raskainta aikaa, sillä kyseiselle ajanjaksolle osui Suomen EU-jäsenyyttä koskevat neuvottelut. MTK:n vastustaessa ankarasti ylimmän poliittisen johdon ajamaa EU-jäsenyyttä joutui maatalousministeri viljelijöiden tulilinjalle. Suuret mielenosoituskokoukset kautta valtakunnan ryhdytti-

Tämän 19-kiloisen lohivonkaleen Martti Pura sai yhdessä kalakaverinsa kanssa Tenjoesta viime kesänä.

vät tuottajajärjestön vastustamaan EU-jäsenyyttä.

- Voimakkain mielenilmaisusta oli Helsingin jäähalliin kokoontunut yli 10 000 osanottajan suurkokous. Siellä paikalla olleet ministerit Toimi Kankaanniemi, Ole Norrback, Martti Pura ja Iiro Viinanen haukuttiin pystyyn ja manattiin maanrakoon. Varsinkin maatalousministeri sai kuulla kunniansa, Pura muistaa.

Jäsenyysneuvottelut kulkivat kuitenkin eteenpäin, mutta se edellytti jopa ministerivaihdoksia. Martti Pura pyysi eroa valtioneuvoston jäsenyydestä, joka hänelle myönnettiin 12.4.1994 ja hänen seuraajakseen nimettiin Mikko Pesälä. Myös ulkomaankauppaministeri vaihtui. Kun Paavo Väyrynen jättäytyi sivuun, valittiin seuraajaksi MTK:n puheenjohtaja Heikki Haavisto. Haaviston nousu jäsenyysneuvotteluissa ratkaisevaan asemaan sai maatalouden kenttäväen rauhoittumaan. EU-jäsenyys solmittiin syksyllä 1994 ja se astui voimaan 1.1.1995.

Ministeri uransa jälkeen Martti Pura jatkoi vielä kansanedustajana vaalikauden loppuun, eli 25.4.1995 asti. Kansanedustajaehdokkaaksi Martti Pura ei enää asettunut. Tulevaa työtä arvioidessaan hän tuli maininneeksi työstä, jossa EU-jäsenyyden Suomessa voisi tehdä jotain maatalouden ja maaseudun hyväksi.

Kunnanjohtajaksi Sodankylään

Puran ajatukset tulevasta työstä olivat kantautuneet myös lappilaisten vaikuttajien korviin. Niinpä hän yllättäen saikin Sodankylän kunnasta puhe- linsöiton, jossa häntä pyydettiin haastatteluun kunnanjohtajan viran täyttämiseksi. Edellinen kunnanjohtaja Lasse Näsi oli jättänyt paikkansa tultuaan valituksi kansanedustajaksi 1995.

Martti Pura sanoo todella viihtyneensä Sodankylässä. Kunnanjohtajan työ noin 10 000 asukkaan kunnassa oli mielenkiintoista. Kuntapolitiikka oli rehtiä ja suoraviivaista, asukkaat rentoja ja elämänmyönteisiä. Monien yhteensattumien tuloksena Martti Pura tuli valinnan eteen. Siinä tilanteessa hän teki päätöksen luopua kunnanjohtajan tehtävästä ja muuttaa takaisin Tammelaan.

Tammelaan muutettuaan Martti Pura ilmoit tautui paikalliseen työvoimatoimistoon työttömänä työnhakijana. Kun työttömyyttä oli kestänyt runsaan vuoden verran, sai Martti Pura soiton Hattulan kunnasta, josta hänelle tarjottiin vt. kunnanjohtajan virkaa. Muutaman kuukauden jälkeen varsinainen kunnanjohtaja jäi sairauseläkkeelle, paikka julistettiin hakuun ja Martti Pura tuli valituksi tehtävään toukokuussa 2006.

Kunnanjohtajan työpäivän täyttävät puhelinneuvottelut ja kokoukset.

Myllerrysten keskellä

- Kun tarkastelen työuraani taaksepäin, voin vain ihmetellä, kuinka aina olen joutunut myllerrysten keskipisteeseen. Hankkijavuosien aikana maatalouskaupassa elettiin suurten rakennemuutosten aikaa. MTK-vuosina maatalous koki suuria rakenteellisia muutoksia sekä kannattavuuden ongelmia. Ministerivuosiin ajoittui EU-jäsenyysneuvottelut tunnettuine vaikeuksineen ja nyt kunnanjohtajana kohtaan jatkuvasti kuntaliitospaineita, Martti Pura ihmettelee.

Hattulassa asuvan Martti Puran perheeseen kuuluu vaimo Riitta, tekstiilialan suunnittelija ja yrittäjä sekä kolme aikuista poikaa. Lastenlapsia on viisi.

Martti Pura on sotilasarvoltaan majuri ja hänelle on myönnetty Suomen leijonan Ritari- kunnan komentajamerkki. Harrastuksikseen hän ilmoittaa kalastuksen ja metsästyksen.

MATTI VÄRRÄ

Kurssitapaamiset

◀ Kurssitapaaminen vuodelta 1968

Mustialan vuosikurssi -68 vietti 40-vuotiskurssikokoustaan 28.–29.06.2008 Forssan seutukunnalla. Tutustumiskohteena oli myös Mustiala, jossa opiston nykytilannetta selvitti rehtori Ari Mikkola. Kuvassa sisko ja veljet Huttulan portailla.

▶ Kurssitapaaminen vuodelta 1973

Mustialan agrologikurssi vuodelta 1973 kokoontui 35-vuotistapaamiseen kesäpäivien yhteydessä 14.6.2008.

Samalla kurssilaiset puolisoineen tutustuivat muistorikkaaseen Mustialan ympäristöön ja osallistuivat agrologien kesäpäivien viettoon ja Agrologiopetuksen 100-vuotisjuhlaan.

▼ Kasikolmoset särällä ja Saimaalla

Agrologi Erkki Peltola ja hänen puolisonsa Ulla kutsuivat vuonna 1983 Hyvinkään maatalousopistosta agrologiksi valmistuneita kurssitapaamiseen

Bluesveljet ja –siskot eli Hyvinkään agrologikurssi 1983 Saimaan kanavalla risteilemässä.

kauniiseen Etelä-Karjalaan. Kymmenkunta Erkin kurssikaveria noudattikin pyyntöä ja kirmaisi heinäkuun lopussa Lemille ja Lappeenrantaan. Aloitimme kiivaan keskustelun maistelemalla maamme yhtä seitsemästä ruokaihmeestä: Lemin särää. Särän valmistaa ravintola Kippurasarven yrittäjät ja keittiömestari lampaanlihasta pitkän kaavan mukaan, ammattitaidolla ja –ylpeydellä. Lauantain loppupäivän ja sunnuntain keskityimme viihtyisään Lappeenrantaan tutustumiseen. Saimaan armaat aallot veivät meidät kolmen tunnin risteilylle. Käväisimme myös Viipurin suunnassa ensimmäisen sulun takana Saimaan kanavalla. Vastaan tuli niin hivi- kuin hyötyliikennettä seurattessamme m/s Camillan kannelta ohilipuvaa maisemaa ja ihmisiä. Risteily meni kuin siivillä. Osa kurssikavereista jatkoi ”maailmankaikkeuden ja mm. ruuan merkityksen” puntarointia vielä hämärtyvässä Lappeenrannan illassa. Asiat ratkesivat viimeistään sunnuntaina kaupungin vallituksella kävellessä, alueen arkkitehtuuriin, historiaan ja mm. kasvikantaan tutustuessa.

Kiitokset Erkille ja Ullalle mielenkiintoisesta ja hyvin järjestetystä kurssitapaamisesta!

TEKSTI JA KUVA: JARI KUPIAINEN

► Agrologit retkellä Sysmässä

Hyvinkään maatalousopiston 45 vuotta sitten valmistunut agrologikurssi vietti vuosijuhlaansa 7.-8. elokuuta. Agrologi Ensio Soutamo oli kutsunut kurssitoverinsa puolisoineen Sysmään järjestäen heille tutustumisen useisiin maa- ja metsätalouden merkittäviin kohteisiin. Osallistujia oli kaikkiaan 30. Kokoonntumapaikkana oli Virtaan kartano, joka myös majoitti ja ravitsi retkeilijät. Kartanon isäntä, agrologi, kunnallisneuvos Erkki Stjärnvall kertoi lyhyesti kartanon ja sen sukujen historiasta.

Ensimmäisen päivän ohjelma alkoi tutustumisella valtakunnallisesti tunnettuun Ravioskorven asutusalueeseen. Kyläyhdistyksen puheenjohtaja Ulla-Maija Luodema kertoi yksityiskohtaisesti alueen nykyisestä elämäntavasta. Paikalla ihasteltiin Kyläyhdistyksen omistuksessa olevaa entistä koulurakennusta. Näkemys tulevaisuuden odotuksista oli varsin optimistinen. Luodema kertoi myös vaikeista olosuhteista, joissa 38 asutustilallista perheineen on rakentanut tilansa ja raivannut pellot. Harvoin lienee muistomerkki niin ansaittu kuin Raivaajapatsas Ravioskorvessa.

Nykykaikaiseen maaseutuyrittämiseen tututtiin Nina Blomqvistin uudella ratsuhevos- ja ponitallilla. Hienot olivat polleilla pilttuut ja muut varusteet.

Toinen päivä alkoi käynnillä Tuomo ja Sisako Kivelän robotinavetassa. Ihme ja kumma, tekniikka toimi hyvin, vaikka lehmät itse eivät ymmärtäneet suuriakaan kaulakellossaan kantamastaan tietopakettista. Karjanhoitajat sitä vastoin tarvitsevat tietoa varsin paljon.

Ensio Soutamon perustama Mynnilän Arboretum sekä siihen liittyvät Metsäntutkimuslaitoksen koalueet olivat seuraava tutustumiskohde. Puulajien ja mutaatioiden lukumäärä oli valtava. Kävi selville, että mahdollisuudet puuntuoton lisäämiseen ovat suuret käytettäessä jalostettuja taimia. Myös puun laatua kyetään merkittävästi parantamaan oikeilla karsimis- ja harvennusmenetelmillä. Tieto on arvokasta näissä asioissa. Oman lukunsa ansaitsevat Soutamon ja eräiden muidenkin kymmenien hehtaarien visakoivuviljelmät. Ne vaativat paljon karsimistyötä, joka on erikoisammattitaitoa vaativaa. Tätä

osaamista Ensio Soutamo on käynyt opettamassa muissakin pitäjissä. Metsässä tehtävä tutkimus ja siihen liittyvä hoitotyö antavat tulosta vasta kymmenien vuosien jälkeen. Syntyi vaikutelma, että Sysmä tunnetaan silloin valtakunnassa edelläkävijänä metsänviljelyn saralla.

Kurssitapaamisen lopuksi retkikunta laski kukkasen Sysmän sankarihaudalle kunnioittaen myös sanoin ja lauluin kaatuneiden sotilaiden muistoa. Rovasti Pekka Koivisto esitteli Sysmän keskiaikaista kirkkoa, jossa agrologi ja kuoronjohtaja Kalevi Uusitalo esitti lopuksi Mika Piiparisen laulun Kosketa minua henki.

JAAKKO TEITTINEN

► Kurssitapaaminen vuodelta 1960

Hyvinkäältä 1960 valmistunut agrologikurssi kokoontui kesäpäivien yhteydessä Mustialassa 13.6.2008. Tapaamisillan ohjelman ohjasi Lasse Kännö. (Kuva: Matti Värri)

Toivo Taavitsaisen rahaston stipendit

Agrologien Liiton yhteydessä toimiva Toivo Taavitsaisen rahasto julistaa vuoden 2008 stipendit vähävaraisten opiskelijoiden haettavaksi. Agrologien Liiton johtokunnalle osoitetut vapaamuotoiset hakemukset tulee toimittaa Liiton toimistoon 31.10.2008 klo 16.00 mennessä.

Hakemuksesta on käytävä ilmi henkilö- ja osoitetiedot, tiedot opinnoista, perustelut stipendin tarpeellisuudesta, pankkiyhteys mahdollisen stipendin maksamista varten sekä tiedot muista hakijan mahdollisesti saamista apurahoista. Hakemuksen liitteeksi on hyvä liittää verottajan antama varallisuustodistus sekä selvitys muista stipendin myöntämistä puoltavista seikoista.

Stipendihakemukset tulee toimittaa os.

Agrologien Liitto ry
Hietalahdenkatu 8 A
00180 Helsinki

Agrologien Liiton johtokunta päättää stipendien saajista, joille ilmoitetaan asiasta henkilökohtaisella kirjeellä. Stipendin saajien nimet julkaistaan myös seuraavassa Agrologit-lehden numerossa, joka ilmestyy viikolla 51.

Lisätietoja antaa toiminnanjohtaja Esko Lapalainen, p. 040 546 6164

Kielistipendien haku

Vuoden 2008 kielistipendit on haettava 31.10.2008 mennessä. Lähetä Liiton johtokunnalle osoitettu vapaamuotoinen hakemus, josta käy ilmi henkilötietosi, osoitteesi, pankkiyhteytesi mahdollisen stipendin maksamista varten sekä lyhyt selvitys suoritetuista kieliopinnoista. Stipendin saajille ilmoitetaan henkilökohtaisella kirjeellä ja nimet julkaistaan seuraavassa Agrologit-lehdessä, joka julkaistaan viikolla 51. Stipendiä voivat hakea Agrologien Liiton jäsenet. Stipendi on tarkoitettu agrologiksi valmistumisen jälkeen suoritettaviin kieliopintoihin, ei siis agrologiopetukseen sisältyviin kieliopintoihin.

Lippuja KoneAgriaan

KoneAgria-näyttely järjestetään Jyväskylässä 22.-25.10.2008. Agrologien Liiton jäsenet voivat tilata jäsenhintaisia lippuja (7,50 €/lippu) Liiton toimistosta p. 09-6126 5556 tai sähköpostitse agrologien.liitto@agrologit.fi. HUOM! Yksi lippu/jäsen.

Puolitetun jäsenmaksun hakeminen

Agrologien Liiton jäsenenä voit hakea jäsenmaksun puolitusta, mikäli olet toimintavuodesta 2008 yli kuusi kuukautta asevelvollisena, päätoimisena opiskelijana, työttömänä, äitiys- tai hoitovapaalla. Myös kokoaikaeläkkeellä olevat ovat oikeutettuja jäsenmaksun puolitukseen. Vapaamuotoiset hakemukset 31.10.2008 mennessä postitse Liiton toimistoon tai sähköpostitse agrologien.liitto@agrologit.fi. Muista liittää oheen todistus syystä, jonka perusteella haet puolitusta.

Pohjois-Karjalan Agrologit viettävät pikkujouluja Honkavaaran perinnepihassa 22.11.2008. Ohjelma alkaa klo 18.30 Tsasounan esittelyllä.

Jouluateria noin klo 19.15, jonka jälkeen muuta ohjelmaa. Ilmoittautumiset viimeistään 17.11. klo 12.00 sihteerille mari.vauhkonen@telemail.fi tai 050-320 5686.

Tervetuloa!

KoneAgria 2008

- teemana tuottavuus -

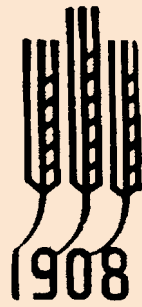
<p>Liput:</p> <table style="width: 100%;"> <tr> <td>Aikuiset</td> <td style="text-align: right;">15 €</td> </tr> <tr> <td>alle 16 v.</td> <td style="text-align: right;">10 €</td> </tr> <tr> <td>opiskelijat</td> <td style="text-align: right;">10 €</td> </tr> <tr> <td>väh. 15 hengen ryhmät / hlö</td> <td style="text-align: right;">10 €</td> </tr> <tr> <td>pysäköinti</td> <td style="text-align: right;">5 € / 3 €</td> </tr> </table> <p>Ryhmälippujen ennakkomyynti: p. 010 273 1500 p. 020 747 3312 keski-suomi@proagria.fi</p> <p>Jyväskylä Paviljonki ke-la 22.-25.10.2008 klo 9-17</p>	Aikuiset	15 €	alle 16 v.	10 €	opiskelijat	10 €	väh. 15 hengen ryhmät / hlö	10 €	pysäköinti	5 € / 3 €	<p>KoneAgria on syyskauden merkittävin koneiden ja tarvikkeiden esittely- ja myyntitapahtuma Suomessa.</p> <p>Näyttelyn yhteydessä järjestettävien seminaarien aiheina ovat mm. energia, hyvinvointi, viljanviljely, sikatalous, maidontuotanto, naudanlihan tuotanto ja hevostalous.</p> <div style="text-align: center;"> <p>KoneAgria 2008 22.-25.10.2008 www.koneagria.fi</p> </div>
Aikuiset	15 €										
alle 16 v.	10 €										
opiskelijat	10 €										
väh. 15 hengen ryhmät / hlö	10 €										
pysäköinti	5 € / 3 €										

Hannu Leinosesta vuoden 2008 Maaseudun kehittäjä

Maaseudun Kehittäjät ry valitsi kevätkokouksessaan Turussa 5.6.2008 vuoden 2008 Maaseudun kehittäjäksi agrologi Hannu Leinosen. Leinonen toimii tällä hetkellä Suomussalmen elinkeinoasiamiehenä, mutta hän on ansioituneesti toiminut mm. Sysmän kunnassa eri tehtävissä.

Palkinnoksi Leinonen sai tunnustuksesta mm. erikoisen metallisen ”oraan”, johon on kaiverrettu kaikkien aikaisempien Maaseudun kehittäjäkunniamaininnan saaneiden henkilöiden nimet.

Mustialan Toveriliiton 100-vuotisjuhla

Järjestetään Mustialassa Vanhan Opiston juhlasalissa perjantaina 14.11.2008 kello 18 alkaen.

Tervetuloa juhlimaan kanssamme Mustialan Toveriliiton satavuotista taivalta juhlaillallisen ja pienen ohjelman merkeissä. Illan päätteeksi tanssit.

Juhlan hinta 25 € /henkilö. Mukaan juhlaan mahtuu 150 ensimmäistä ilmoittautujaa.

Ilmoittautumiset viimeistään 30.10.2008 numeroon 03-646 5549 tai sähköpostilla matkailu@mustiala.hamk.fi.

Ilmoitusmyynti Agrologit-lehteen

Lehden koko 220 x 280 mm

ilmoituksen koko	painopinta-ala	mustavalk.	neliväri
1/1 sivu	194 x 250 mm	750 €	1210 €
1/2 sivu	194 x 125 mm	400 €	670 €
1/4 sivu	95 x 125 mm	225 €	370 €
1/8 sivu	95 x 60 mm	150 €	250 €

Alv 0 %. Mainostoimistoalennus 15 %.

Ilmestymis- ja aineistoaikataulu:

N:o	Ilmestyy	Aineisto toimituksessa
4	51	14.11.

Ilmoitusmyynti:
toimitussihteeri Hannele Liimatta
p.09-6126 5556
s-posti: hannele.liimatta@agrologit.fi

Merkkipäivät

85 vuotta täyttää
11.10.2008 agrologi Aulis Teräväinen, Joensuu. Mustiala 1952. Matkoilla.

85 vuotta täyttää
14.11.2008 pankinjohtaja Matti Pökäläinen, Pielaesi. Hyvinkää 1947. Ei vastaanottoa.

80 vuotta täyttää
7.10.2008 agrologi, peruskoulun aineenopettaja Arvo Leskinen, Šotkamo. Mustiala 1953. Perhepiirissä kotona.

80 vuotta täyttää
25.11.2008 teknisten aineiden lehtori Urpo Kuisma, Anjalankoski. Mustiala 1952. Vastaanotto Kymenlaakson Opistolla (Marintie 9, Inkeroinen) 23.11. klo 12–16.00. Ei lahjoja. Pysyväksi muistoksi kehoitetaan ostamaan juhlapaikalta Kuisman sukuhistoria.

80 vuotta täyttää
29.11.2008 agrologi Arvo Korpinen, Pori. Mustiala 1953. Matkoilla.

80 vuotta täyttää
20.12.2008 agrologi Kalevi Holma, Kanakaanpää. Mustiala 1956. Matkoilla.

75 vuotta täyttää 26.9.2008 agrologi Risto Rusko, Oulu. Hyvinkää 1956. Ei vastaanottoa.

75 vuotta täyttää
12.11.2008 agrologi Antti J. Jussila, Helsinki. Hyvinkää 1955. Ei vastaanottoa.

70 vuotta täyttää
15.9.2008 agrologi Seppo Järvinen, Hämeenlinna. Hyvinkää 1964. Matkoilla.

70 vuotta täyttää
10.11.2008 agrologi, kauppateknikko Arvo Seppänen, Lohja. Hyvinkää 1964. Perhepiirissä kotona.

60 vuotta täyttää
31.10.2008 yrittäjä Paavo Lähetkangas, Haapajärvi. Ahlman 1989. Matkoilla.

Merkkipäivät

60 vuotta täyttää
9.11.2008 piiriagrologi Seppo Saari, Isojoki. Mustiala 1974. Matkoilla.

60 vuotta täyttää
15.11.2008 agrologi Eino Lahtinen, Urjala. Mustiala 1973. Matkoilla.

60 vuotta täyttää
30.11.2008 agrologi Jaakko Heinola, Lappeenranta. Mustiala 1974. Vastaanotto kotona (Kettukivenkatu 15) 1.12. klo 14–18.00.

60 vuotta täyttää
19.12.2008 maakuntaneuvos, agronomi, maatalousyrittäjä Jukka Tuori, Huittinen. Mustiala 1973. Perhepiirissä kotona.

50 vuotta täyttää
30.9.2008 Oriveden kaupungin maaseutuasiainmies Markku Mäkelä, Jämsä. Tarvaala 1996. Matkoilla.

50 vuotta täyttää
26.10.2008 maanviljelijä Heimo Lamminaho, Töysä. Hyvinkää 1984. Vastaanotto kotona klo 12–17.00.

50 vuotta täyttää 9.12.2008 logistiikkapäällikkö Osmo Könönen, Outokumpu. Mustiala 1981. Vastaanotto kotona (Lösmäntie 25 B) 9.12.

Ajasta iäisyyteen

Agrologi
Pentti Huuskonen
* 2.5.1952 Konnevesi
† 28.4.2007 Joutsa
Mustiala 1974

Agrologi
Jarno Hieta
* 22.5.1972 Lahti
† 28.5.2008 Turku
Mustiala 2000

Agrologi
Väinö Tähtinen
* 9.11.1925 Hyvinkää
† 8.6.2008 Hyvinkää
Hyvinkää 1951

Agrologi
Matti Salli
* 2.3.1969 Hausjärvi
† 8.6.2008 Hausjärvi
Hyvinkää 1996

Agrologi
Matti Murto
* 8.2.1930 Akaa
† 23.6.2008 Akaa
Mustiala 1956

Agrologi
Väinö Peurala
* 1.7.1944 Ilmajoki
† 19.7.2008 Seinäjoki
Hyvinkää 1970

Agrologi
Kauko Syrjä
* 12.4.1930 Ruovesi
† 20.7.2008 Lappeenranta
Mustiala 1958

Agrologi
Pentti Kärkkäinen
* 17.12.1929 Rantasalmi
† 21.7.2008 Mikkeli
Mustiala 1963

Agrologi
Kaisu Härmä
* 18.3.1967
† 23.8.2008
Koivikko 1992

Nimitykset

MTK-Kymenlaakso

Agrologi, ympäristösuunnittelija (AMK) Heini Mäkelä on nimetty kenttäpäälliköksi 1.10. alkaen.

MTK-Pohjois-Pohjanmaa

Järjestöagrologiksi on nimetty agrologi (AMK) Sirpa Törmikoski.

Kortesjärven Säästöpankki

Agrologi Hannu Hautaniemi on nimetty pankin pohjoisen alueen aluejohtajaksi 1.7. alkaen. Hautaniemi on työskennellyt aiemmin pankin Raahen konttorin johtajana, jossa tehtävässä hän jatkaa edelleen.

Nimitysuutinen Agrologit-lehteen

Lähetä tieto nimityksestäsi Agrologit-lehteen osoitteella agrologien.liitto@agrologit.fi. Viestiä voit täydentää myös valokuvalla.

Agrologisormuksien tilaukset

Agrologien Liitosta puhelimella 09-6126 5556 tai sähköpostilla agrologien.liitto@agrologit.fi.

Sormuksen materiaali on kulta.
Hinta jäsenille 215 € ja ei-jäsenille 240 €. Sormukset toimitetaan postiennakolla 2-3 viikon kuluessa tilauksesta.

Valmistuneet

HAMK, Mustiala

Brotherus Iina, Kisko; Hosike Anna-Reetta, Vampula; Huhtamaa Mirka, Säkylä; Ingman Teija, Marttila; Jalovaara Eeva, Espoo; Järveläinen Susanna, Hämeenkyrö; Kallio Kaisa, Jokioinen; Koivuniemi Taina, Forssa; Kuulusa Mia, Tammela; Lassila Heli, Tyrnävä; Lindroos Laura, Mouhijärvi; Makkonen Ilkka, Kesälahti; Mäkelä Saara, Kärkölä; Muntola Marika, Paimio; Muurinen Nina, Vantaa; Niinikoski Heli, Pornainen; Numminen Maana, Hämeenlinna; Parkkinen Juhana, Hattula; Pälä Jussi, Vammala; Pohjola Vilma, Mynämäki; Pöyhönen Tanja, Valkeala; Pukki Anna-Maija, Kärkölä; Pyhälampi Paavo, Loppi; Saari Vesa, Somero; Tammelin Tuomas, Mellilä; Tiainen Saija, Tammela; Vihtilä Pauli, Kangasala; Virtanen Heikki, Kemiö

agrologi (ylempi AMK)

Hyvönen Hanna, Rovaniemi; Mäkilä Terhi, Hauho; Sorvola-Löfstedt Terhi, Ypäjä

JAMK, Tarvaala

Heinänen Jonna, Jyväskylä; Hänninen Aino, Saarijärvi; Järvinen Hely, Lieto; Koski Ari, Saarijärvi; Laitinen Antti, Juvu; Mustonen Saara, Pyhäntä; Niivuori Sanna, Äänekos-

ki; Oksanen Matti, Laukaa; Pakkala Juha, Veteli; Rossi Tiina, Äänekoski; Sironen Jenni, Saarijärvi; Suur-Uski Satu, Jyväskylä; Turpeinen Laura, Pihtipudas; Vilkkilä Tiina, Jyväskylä

LAUREA, Hyvinkää

Aalto Janna-Mari, Padasjoki; Joensuu Maija, Siuntio; Karppinen Maarit, Kerava; Kerminen Leena, Hollola; Lahtinen Hanna, Helsinki; Nykänen Miia, Kouvola; Okkonen Anna, Hyvinkää; Pohjola Leena, Virolahti; Rantala Annariikka, Nurmijärvi; Ronkainen Kaisamäija, Vantaa

OAMK, Oulu

Aitta Toni, Utajärvi; Grekula Maija, Oulu; Hietaharju Heikki, Oulainen; Hiltunen Jonna, Kuusamo; Määttä-lä Masi, Oulu; Nokua Matti, Oulu; Peltoniemi Päivi, Oulu; Vähäyjylkkä Matti, Kalajoki

PKAMK, Kitee

Lehikoinen Terhi, Kontiolahti

RAMK, Rovaniemi

Heiskanen Teemu, Rovaniemi; Jänkä-lä Anna-Liisa, Rovaniemi; Karhula Simo, Rovaniemi; Kouva Johanna, Ranua; Lehtola Marjo, Inari; Mänty Päivi, Rovaniemi; Salmela Janne, Liminka; Virkkula Sanna, Salla

SAVONIA, Iisalmi

Haapakoski Tiia, Asikkala; Hööpakka Ulla, Haapavesi; Immonen Antti, Varpaisjärvi; Kemppainen Mikko, Kiuruvesi; Korvuo Markku, Suomussalmi; Laitinen Virve, Maaninka; Leino Anu, Mikkeli; Martikainen Paula, Siilinjärvi; Nykänen Tuula, Kiuruvesi; Pichler Sonja, Iisalmi; Pietikäinen Jussi, Haapajärvi; Pääkkönen Mikko, Kuhmo; Ruotsalainen Maria, Iisalmi; Ruuskanen Timo, Siilinjärvi; Rätty Antti, Kiuruvesi; Siika Timo, Asikkala; Toroi Jari, Iisalmi; Virkkunen Reijo, Vaala

agrologista agrologi (AMK)

Virkkunen Reijo, Vaala; Leino Anu Johanna, Mikkeli

SEAMK, Ilmajoki

Gammelgård Tanja, Oravainen; Hakala-Rahko Ossi, Ilmajoki; Halonen Elisa, Mouhijärvi; Hautala Jenni, Jalasjärvi; Hautamäki Marko, Kortesjärvi; Holappa Heikki, Alajärvi; Huopana Tiina, Perho; Jokinen Niko, Keuruu; Jussila Assi, Laihia; Järvenpää Satu, Kaustinen; Kakkuri Timo, Alahärmä; Kattelus Marjo, Seinäjoki; Keskitalo Maria, Mynämäki; Ketelä Pasi, Ilmajoki; Kleimola Jouni, Alahärmä; Kulhua Marja, Kankaanpää; Kärjä Leena, Kalajoki; Kässi Aura,

Urainen; Kässi Saara, Urainen; Latva-Somppi Minna, Ylistaro; Laurila Eija, Seinäjoki; Lindberg Päivi, Seinäjoki; Mattila Mirjami, Siikainen; Mikkola Tiina, Seinäjoki; Mäkinen Paavo, Ylihärmä; Närvä Sonja, Lapua; Orajärvi Tuomas, Alajärvi; Paavola Johanna, Kaustinen; Paavola Juhana, Toysä; Rajala Markku, Reisjärvi; Smirnov Andrei, Helsinki; Vuorela Terhi, Merikarvia

agrologista agrologi (AMK)

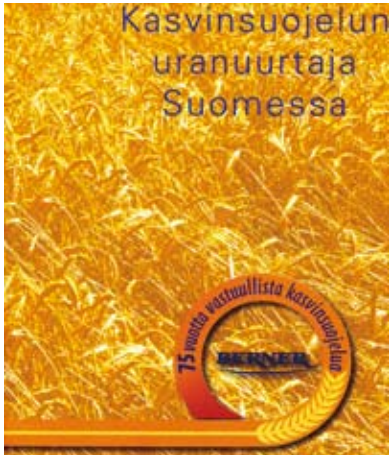
Suoranta Markku, Kylmäkoski

agrologi (ylempi AMK)

Akkanen Päivi, Karvia; Rajala Anna, Jalasjärvi; Ruissalo Mika, Merikarvia

YHSV/NOVIA

Avén Cecilia, Nagu; Hommas Jan-Olof, Ingä; Häggblom Lars-Erik, Karleby; Karlsson Andreas, Ekenäs; Kuhlman Fredrik, Träskända; Lind Annica, Närpes; Nyström Anna, Ekenäs; Pönni Henrik, Åbo; Rex Kenneth, Vörä; Räfsä Thomas, Närpes; Rönnberg Anna, Ekenäs; Smith Johanna, Närpes; Wiksten Mathias, Borgå; Wikström Maria, Ingä; Wilenius Carina, Pargas

Berner

Kasvinsuojelun uranuurtaja Suomessa
75v. vastuullista kasvinsuojelua
Lasse Matikainen (toim.)
27sivua

Historiaa kirjoitetaan monella tavalla tavoitteista riippuen. Toiveita siitä on kaikilla vastuullisilla yrityksillä ja yhteisöillä. Viime aikoina on elävä suullinen kertomus valloittanut alaa historian esityksissä, ja tällä menetelmällä on rakennettu Bernerin 75-juhlavuoden kirjanenkin. Tässä kirjassa työ on kuitenkin jäänyt kesken, sillä siihen on painettu lähinnä haastatteluja, jotka sinänsä ovat vain historian lähteitä, eivätkä aseta esitettä näkökohtia yhtiön kehittymisestä oikeisiin raameihin. Oy Berner Ab on merkittävä yritys, ja tämän esityksen pohjalta voisi sen toivoa suunnittelevalle Hankkijan historian kaltaista laajempaa selvitystä, missä koko kasvinsuojelun kenttä eri aikakausina tulisi esille. Kasvinsuojelusta on kirjoitettu varsin vähän yhtenäistä tutkimusta, niin tärkeä kuin tämä ala käytännön viljelyn kannalta onkin.

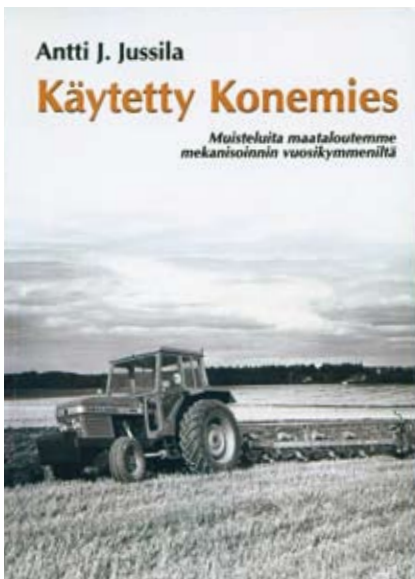
Haastattelut ovat sinänsä merkittäviä, onhan esityksessä mukana mm. Erik Berner ja Eeva Tapio, mutta siitä huolimatta esitys jää aineis-

tokoosteen tasolle. Toisaalta käytännön viljelijät eivät aina ehdi lukea historiateoksia, ja tästä kirjasta he voivat lukea alan tähdenvälejä ja kokemuksia. Esitys sinänsä on värikäs ja huolellisesti tehty, mutta vähän suuremmalla vaivalla siitä olisi saanut perusteellisemmän maatalousalan teoksen.

Sinänsä esitys on piristävä uutuuksia maataloushistorian kirjallisuudessa, joka kaipaa niin monelta muultakin alalta, kuin kasvinsuojelusta, kokonais selvitystä, sillä tähänastiset teokset ovat olleet usein poikkileikkauksen luonteisia katkelmia maatalouden koko toiminnan kannalta.

Sellaisenaankin tämä esitys sopii maatalon käsikirjastoon vahvistaakseen uskoa ammattimaiseen viljelyyn ja kasvinsuojelun rooliin siinä. Painoasultaan ja taitoltaan, sekä kuvien suhteen, historiikki on helppo lukea ja näin nähtävästi saavuttanut tavoitteensa.

HANNU HUVINEN

Antti J. Jussila

Käytetty Konemies

Muisteluita maataloutemme
mekanisoinnin vuosikymmeniltä
Tampereen Yliopistopaino Oy 2008
353 sivua

Antti J. Jussila on kuvannut paperille konekaupan parissa tekemänsä työuran, sekä siihen vaikuttavia

näkemyksiä ja tapahtumia. Lapsuuden kuvaus on meille aikalaisille hyvinkin tuttua. Töihin tartuttiin jo hyvin nuorena, ja se puolestaan kehitti fyysisiä voimia. Aikuistuuessa voimia oli niin paljon, että jos maapallossa olisi ollut kahvat, sitä olisi voinut nostaa.

Antti on ollut poikkeava nuori. Hän tiesi työnantajansa jo hyvin varhain ennen opiskelua. Päämäärä oli selvillä - ei muuta kuin esteitä poistamaan. Keski- ja Maamieskoulun jälkeen Antti valmistui Hyvinkään Pienviljelijäopistosta 1955, ja tie Keskkoon oli valmis. Motivaatio oli hyvä ja riitti kantamaan koko 36-vuotisen työuran saman työnantajan palveluksessa.

Konekaupan tehtävät vaihtuivat ja tulivat vaativammiksi. Tämä toi lisäopiskelutarpeita, joista tärkein oli kielitaidon kohottaminen. Kansainvälisesti tuli toimeen englannilla, mutta Keski- ja Pohjois-Euroopassa oli tarpeen saksan- ja ruotsinkielitaito.

Työuran kirjoittaminen siten, ettei tulos olisi liian luettelomainen ja olennainen saataisiin esiin, oli varmasti vaativaa. Kirjoittaja on mielestäni onnistunut tässä karsinnassa hyvin. Tapahtumia on linkitetty laajempiin yhteyksiin, joten lukija pääsee paremmin perille ratkaisujen vaikuttamista. Kerrottu ajanjakso on sattuman oikusta, ainakin meille aikalaisille, tekniseltä kehitykseltään voimakkaasti mitä maataloudelle on sattunut.

Teho on lisääntynyt 50-luvulta tähän päivään valtavasti. Hevospari alle 1,5 kW on kasvanut 100 kW:n molemmin puolin traktorin moottoritteihin. Näitä molempia hallitsee n.100 W:n lihasteholla toimiva ihminen. Aivokapasiteetin tehoa ei kai ole pystytty mittaamaan. Kun tähän lisätään kotitalouden koneiden teho, on maatalous pystynyt luovuttamaan ihmisiä teollisuus- ja palvelu-aloille ja mahdollistanut nykyisen kehityksen.

Kirja on aikalaisille muistia virkistävä ja nuoremillekin kuvaus siitä suuresta työmäärästä, jota silloinkin jo tehtiin. Burn outista ei puhuttu, mutta olemassa se jo oli.

Kirjan johdannossa Antti kuvailee eläkkeelle siirtymistä näin: "Ajattelin silloin vanhenneeni kuten ne koneet, joiden parissa tuli työskenneltä vuosikymmenet. Paljon, ehkä väärinkin, käytettynä ilmaisu vielä kohtuullisen näköinen, vaikka käytössä hieman nuhaantunut, mutta ei suuria kolhuja. Nivelet kuluneet ja sisäkaluissa monenlaista ratinaa, mutta vielä sitä kevyessä työssä voi käyttää, kun ei kohtuuttomia vaadi. Siitä näissä muisteluissa on kyse."

Omakustanteena painettua kirjaa voi tilata Antilta, yhteystiedot saat Agrologien Liitosta. Kirjan hinta on 20 € + postituskulut 5 €.

SEPPO VUORELA

Agrologien Säätiö

Saatavana myös

isännänviirejä poikittaiskiinnityksellä á 50 € (4 m), á 62 € (6 m);
1- ja 2-osaisia kiitoskortteja sekä tekstillä että ilman 0,42-0,5 €;
onnitteluadresseja tekstillä "sydämelliset onnitelut"
á 9 €; suruadresseja ilman tekstiä á 7,55 €
adressit viisi kpl tai enemmän postimaksutta

HUOM! Tilauksiin lisätään postikulut.

**Paljon kysyttyä, Agrologien Liiton logolla varustettuja
solmioneuloja taas saatavilla!
Uutuustuotteena kalvosimet!
Tuotteiden materiaali hopea.**

Pöytästandaari á 23,60 €

Mortteli á 50 €

Pienoisrintamerkki á 8,40 €

Kello á 60 €

Reppu á 50 €

**Solmioneula
(hauenleukamalli) á 40 €**

Kalvosimet 44 €/pari

**Solmioneula ja kalvosimet
yhteishintaan 80 €**

Tilaukset: Agrologien Liitto ry, Hietalahdenkatu 8 A, 00180 Helsinki
P. (09) 6126 5556, 6126 5557, f. (09) 6126 5530 tilauslomake: www.agrologit.fi/saatio.php

Viron maatalousmuseo

Suomen maatalousmuseon ystävät ry:n kevätretken kohteena oli Viron maatalousmuseo Tartossa. Maatalousmuseon ystävät tukee Suomen maatalousmuseo Saran toimintaa paljolti loimaalaisin voimin, mutta on valtakunnallinen yhdistys, joka omalla tavallaan kokoaa yhteen maatalouden historiasta kiinnostuneita ihmisiä. Maatalousmuseo-innostus on kokenut renessanssin, ja omassa maassammekin alkaa olla yksityisiä museoita varsin paljon, mikä on hyvä, sillä ketjussa toistensa kanssa eri maakuntien museot palvelevat parhaiten kokonaisuutta.

Viron maatalousmuseo on rakennettu vanhan kartanon tiloihin, ulkorakennuksiin, joista on voitu luoda luontevat tilat. Neuvostoajalta on koottu museon etupihalle konenäyttely, jossa oli esillä itänaapurin raskasta kalustoa, mutta myös länsimaisia traktoreita ja höyrykoneita. Pääosa museosta on kartanon ulkorakennuksessa. Näyttelytilana on vanha halli, mihin on koottu maatalousesineistöä nimenomaan omasta maasta. Esineet muistuttavat meikäläisiä, mutta ovat silti tyypillisiä virolaisille viljelijöille.

Viron maatalous on varsin toisenlaista kuin oma maataloutemme, vaikka se onkin sukulais-

kansa. Pitkä neuvosto aika muutti tiloja, mutta sai aikaan myös parannusta, kuten peltojen peruskulttuurin.

Virossa on otolliset olosuhteet moneen maatalouden muotoon, ja huomiota kiinnitti museossa niin hunajan tuotanto-osasto, kuin lintuosastokin. Virolaiset ovat olleet lähellä luontoa, ja mielellään puhuvat maataloudesta, joka on ollut kansanomaista ennen Neuvostoliiton ja EU:n aikaa. Museoesineitä on kuitenkin saatu koottua talteen ja myös julkaisuja on tehty.

Virolainen talonpoika on saanut kärsiä vieraan valan ikeestä kautta historian, mutta maa on ollut heille rakas, ja samalla jonkinlainen pelastus vaikeinakin aikoina. Ennakkoluulottomasti museoesineitä on koottu kaikilta aikakausilta ja pyritty ammattimaisesti tuomaan maataloustyövälineitä esille.

Valaistus ja seinätaulut olivat asialliset. Maata-

lousmuseon ystäville retki oli antoisa. Yhdistys on hyvin tarpeellinen suomalaisessa maatalousmuseoasiassa, sillä Suomessakin toimitaan maataloushistorian tallentamisessa varsin vähäisillä resursseilla ottaen huomioon alan merkitys ja laajuus. Tulevaisuudessa verkostoituminen maatalousmuseoiden ja tutkijoiden kesken tulee kasvamaan, kuten jo Ruotsissa on käynyt. Verkostoituminen tulee omalta osaltaan nostamaan itse elinkeinon arvostusta.

HANNU HUVINEN

Virolainen museohevon

Maatalousnäyttelyissä

Vaari lähti pojan mukana Lahden maatalousnäyttelyihin. Jokavuotinen tapahan se on ollut. Aikaisemmin maatalousnäyttelyt olivat maakunnan suuria tapauksia, joihin aivan ehdottomasti tuli mennä. Niin ministerit kuin maaherratkin pitivät niissä yleviä puheita.

Vaari muistaa, miten ennen palkitseminen oli keskeisellä sijalla näyttelyissä. Kunniakirjoja jaettiin aina talkkunan teosta siitossoneihin. Harras maausko hallitsi näyttelyä. Näyttelyt eivät olleet niin kaupallisia kuin ne nyt ovat, vaan silloin koetettiin kannustaa yhteiseen yrittämiseen. Maahenkeä koetettiin lietsoa näyttelypaikalle tullessiin kävijöihin.

Näyttelyn valmistamisessa maamiesseurat ovat aina olleet keskeisesti mukana kuten nykyäänkin. Näyttelyjä oli vain enemmän. Vaari tietää, että nyt on keskitytty yhteen näyttelyyn entisen kolmen asemasta. Vaari on ollut mukana kuitenkin omallakin paikkakunnalla pidentyissä näyttelyissä, kun oman kunnan maamiesseura teki voimanponnistuksen.

Maatalous oli vaarin aikana vielä pääammatti ja sen kehittämiseen kohdennettiin kaikki mahdolliset voimavarat. Maanviljelysseurat alkoivat järjestää maatalousnäyttelyjä jo 1800-luvulla, mutta erityisesti omien neuvojien saaminen maamiesseuroihin loi näyttelyinnostuksen. Koneita oli esillä entistä enemmän ja ne kiinnostivat nuoria miehiä. Niitä voi kentällä myös kokeilla ja niin moni isäntä sai ”traktorikärpäsen”, joka muutti koko tilan tuotannon.

Maatalousnäyttelyt olivat ennen, niin kuin nykyäänkin, läpileikkaus maatalouden tilaan. Niissä koetetaan vahvistaa uskoa alaan. Näyttelyt ovat kuitenkin suuri ponnistus ja niiden järjestämisestä on usein epäilty. Vaari tietää, että kansalais sodan jälkeen ei haluttu heti järjestää maatalousnäyttelyä, koska maatalous oli vaikeuksissa ja varottavia ääniä näyttelyistä esitettiin. Vuonna 1922 järjestettiin kuitenkin Tampereen maatalousnäyttely, joka onnistui yli odotusten. Helpotuksesta huokaistiin, kun oli saatu nähdä maatalouden toipuneen vaikeista ajoista.

Talkootyö on yhä keskeinen tekijä näyttelyjen luomisessa ja siinä vaarikin on monta kertaa ollut mukana. Näyttelyt järjestettiin yhdessä ja nautittiin työn tuloksista. Vaari on koettanut kuunnella aina puheita ja katsauksia, sillä niistä voi päätellä, mikä on maatalouden tila. Se on vaaria

aina kiinnostanut, vaikka myöntääkin aina vähän oman tilan ikkunasta katselleensa.

Vaari on nähnyt maatalouskaluston muuttuneen puoleensa vuosisadassa tyystin. Kovin järeitä ne nyt näyttävät olevan, mutta vaarikin tietää, että väkeä ei heinä- ja elopellolle meinaa enää saada ja suuriin koneisiin on turvaututtava. Niiden hintoja vaari vain päivitteli. Mahtoikohan niiden käyttämisestä sittenkään jäädä päiväpalkkaa, kun hinnatkin notkahtivat EU-ratkaisussa. Mukavuus tietysti on parantunut.

Vaari oli aivan ihmeissään karjataloudenkin kehityksestä, kun nyt ovat tulleet lypsyrobotit ja muut työtä säästävät koneet. Vaari on nähnyt käsin lypsyajan, jolloin yksi navettapiika lypsi kartanossa kaksikymmentä lehmää. Nyt on tehty talonpoikaisillekin tiloille aivan huikeita tuotantorakennuksia eikä vaari epäilekään nuorilta miehiltä rohkeutta puuttuvan. Teknologia on korvannut ihmisen, mutta sen mukana on myös maatalouden luonteesta jotain hävinnyt.

Vaari silmäili suorakylvö-konetta ja muita uutuuksia konekentällä ja mietti jo, onko kehitys nyt jo tiensä päässä? Kovin vähän vaarilla oli näihin koneisiin ymmärrystä, mutta poika näytti tutkivan teknisiä laitteita innokkaasti. – Niin se vaari on, että työtehoa on aina lisättävä selviytyäkseen mukana. Nyt on tehtävä samalla työmäärällä kuin ennen moninkertainen urakka, jotta voisi pärjätä. Vaari näkee pojan tietävän mistä puhuu, mutta kääntyy jo hevostalliin puoleen. Siellä on vaarin ystävät. Hevospelissä kynnettiin kaikki pellot, kylvettiin ja muokattiin ja ajettiin rehua. Karja on vaarin sydäntä ollut aina lähellä ja on hyvä, että sitä oli aika hyvin esillä.

Maatalousnäyttelyjen luonne on vaarin aikana muuttunut paljon. Poika puhuu mieluummin KoneKilleristä oikeana näyttelyinä. Kaupunkilaisille on tehty ELMA, vaari tietää. Vaari on kuitenkin sitä mieltä, että maataloutta on esiteltävä kaikin keinoin ja sen asioista aina puhuttava. Vaari ihmettelee aina, miksi maataloutta pidetään taantuvana elinkeinona, kun kuitenkin sen harjoittaja täytyy olla tuhattaituri. Vaari on aina viihtynyt maatalousnäyttelyissä eikä pitänyt paljon esillä olleita käden töitäkään turhina. Ne osoittavat maatalousväen monipuolisen osaamisen, ja vaarin oli helppo viedä muorille tuliaisia nähtyään taas kerran maatalousnäyttelyn.

VANHA ISÄNTÄ

Etelä-Karjalan Agrologit

Pj. Eino Heinola 0400 358 668
eino.heinola@proagria.fi
Siht. Teija Monto
teija.monto@pp1.inet.fi

Etelä-Pohjanmaan Agrologit

Pj. Pasi Pohjois-Koivisto 0400 352 272
pasi.pohjois-koivisto@atria.fi
Siht. Sami Sillanpää 040 521 2930
sami.sillanpaa@proagria.fi

Etelä-Savon Agrologit

Pj. Sirpa Leväinen 040 725 0284
sirpa.levainen@juva.fi
Siht. Birgitta Partanen 044 538 2248
birgitta.partanen@helsinki.fi

Helsingin Agrologit

Pj. Kaj Sjölund 0400 711 446
kaj.sjoland@pp1.inet.fi
Siht. Katja Rajaoja 040 537 6919
katja.rajoja@helsinki.fi

Kainuun Agrologit

Pj. Maarit Hietanen 040 571 0810
maarit.hietanen@faba.fi
Siht. Minna Tanner 040 572 3197
minna.tanner@proagria.fi

Kanta-Hämeen Agrologit

Pj. Päivi Meronen 040 510 3184
paivi.h.meronen@gmail.com
Siht. Matti Salminen 050 549 8442
matti.salminen@te-keskus.fi

Keski-Pohjanmaan Agrologit

Pj. Jari Tikkanen 050 327 7213
jari.tikkanen@proagria.fi
Siht. Heikki Jaakola (08) 427 026
heikki.jaakola@omanetti.fi

Keski-Suomen Agrologit

Pj. Jussi Kananen 050 546 8396
jussi.kananen@viitasaari.fi
Siht. Sanna Hämäläinen 040 755 0729
sanna.hamalainen@jamk.fi

Koillis-Pohjan Agrologit

Pj. Seppo Linjakumpu 0400 706 433
seppo.linjakumpu@koillismaa.fi
Siht. Rauno Määttä (08) 852 3408
kotipiiri@koillismaa.fi

Kymenlaakson Agrologit

Pj. Tero Kiviaho 050 583 1179
tero.kiviaho@kotikone.fi
Siht. Marko Toikka 040 717 1259
marko.toikka@te-keskus.fi

Lahden Seudun Agrologit

Pj. Olavi Lehtiniemi 0500 494 813
olavi.lehtiniemi@kolumbus.fi
Siht. Timo Kurhila (03) 734 3012
timo.kurhila@phnet.fi

Lapin Agrologit

Pj. Pekka Kalliainen 040 741 7783
pekka.kalliainen@mtt.fi
Siht. Jaakko Leinonen 040 0228 928
jaakko.leinonen@rovaniemi.fi

Lounais-Hämeen Agrologit

Pj. Asko Nuikka 040 510 3187
asko.nuikka@proagria.fi
Siht. Jouni Savolainen 040 557 5622
jouni.savolainen@hamk.fi

Oulun Seudun Agrologit

Pj. Kalevi Kuokkanen 040 500 6836
kalevikuokkanen@toivonimentila.fi
Siht. Leea Sangi 050 371 5528
lsangi@mail.suomi.net

Pirkanmaan Agrologit

Pj. Ville Paulaniemi 020 630 0654
ville.paulaniemi@mela.fi
Siht. Esa Paukkunen 0400 954 537
esa.paukkunen@agrimarket.fi

Pohjois-Karjalan Agrologit

Pj. Mauri Räsänen 040 568 1661
mauri.rasanen@telemail.fi
Siht. Mari Vauhkonen 050 320 5686
mari.vauhkonen@telemail.fi

Pohjois-Savon Agrologit

Pj. Juha Venäläinen 044 361 9430
juha.venalainen@dnainternet.net
Siht. Pekka Tuovinen 0400 195 130
pekka.tuovinen@sonkajarvi.fi

Satakunnan Agrologit

Pj. Heikki Pohjala 0440 725 070
kangasniemi@dnainternet.net
Siht. Päivi Markkula 040 526 1343
paivi.markkula@dnainternet.net

Uudenmaan Agrologit

Pj. Liisa Parikka 0440 335 464
liisa.parikka@tapiola.fi
Siht. Annika Kilpiö 040 762 5216
annika.kilpio@tapiola.fi

Varsinais-Suomen Agrologit

Pj. Hannu Suominen 040 842 1843
hannu.suominen@seutuposti.fi
Siht. Reeta Tevali 050 321 1454
RTevali@gmail.com

OPPILASKUNTAYHDISTYKSET

Skuffis elevkår r.f.

Raseborgsvägen 9
10600 Ekenäs
Pj. Mickel Nyström
mickel.nystrom@sydvast.fi
Siht. Christer Jägerskiöld
christer.jagerskiold@sydvast.fi

Ilmajoen Maatalousopiston Oppilasyhdistys

Ilmajoentie 525
60800 Ilmajoki
Pj. Jaakko Havana
jaakko.havana@seamk.fi
Siht. Vuokko Runtti
vuokko.runtti@seamk.fi

Tarvaalan Luonnonvara-alan opiskelijayhdistys ry

Uuraistentie 240
43130 Tarvaala
Pj. Ari Koski
ari.koski.lma@jamk.fi
Siht. Mika Isoniemi
mika.isoniemi.lma@jamk.fi

Kiteen Koivikon Opiskelijayhdistys ry

Koivikontie 82
82430 Puhos
Pj. Jukka Heikkinen
jukka.heikkinen@edu.ncp.fi

Mustialan Toveriliitto

Mustialantie 105
31310 Mustiala
Pj. Anna-Maria Pajukivi
anna-maria.pajukivi@student.hamk.fi
Siht. Henna Hännikäinen
henna.hannikaainen@student.hamk.fi

SAIMO ry

Haukisaarentie 2
74100 Iisalmi
Pj. Anne Ullgren
anne.ullgren@student.savonia.fi
Siht. Anna-Riina Männistö
anna-riina.mannisto@student.savonia.fi

AGROLOGIEN AMMATTIYHDISTYKSET

Maaseudun Kehittäjät ry

Pj. Erkki Ojala (015) 681 230
erkki.ojala@pertunmaa.fi
Siht. Taina Wirberg 0500 868 701
taina.wirberg@piikkio.fi

Elinkeinohallinnon Asiantuntijat ry

Pj. Juho Iivanainen 0400 192 048
juho.iivanainen@te-keskus.fi
Siht. Teija Nielsen
teija.nielsen@te-keskus.fi

Toimihenkilöagrologit ry

Pj. Mikko Penttinen 040 700 6371
mikko.penttinen@proagria.fi
Siht. Esko Lappalainen (09) 6126 5557
esko.lappalainen@agrologit.fi

.D603

HYVÄ KUMPPANI ON KULLAN ARVOINEN

Rehuraisio on kulkenut kymmenientuhansien tuottajien rinnalla 60 vuoden ajan niin arjessa kuin juhlassa – neuvoen, auttaen, kuunnellen ja ohjaten – kuten kunnan kumppanin kuuluukin. Rehuraisio on alallaan osaava asiantuntija sekä johtava suunnannäyttäjä, luotettava ja turvallinen. Nyt juhlimme yhdessä kultaista kumppanuutta!

Ota yhteyttä lähimpään rehuraisiolaiseesi ja kysy lisää juhluvuo-
den tarjousista ja tempauksista. Yhteystiedot löydät osoitteesta
www.rehuraisio.com.